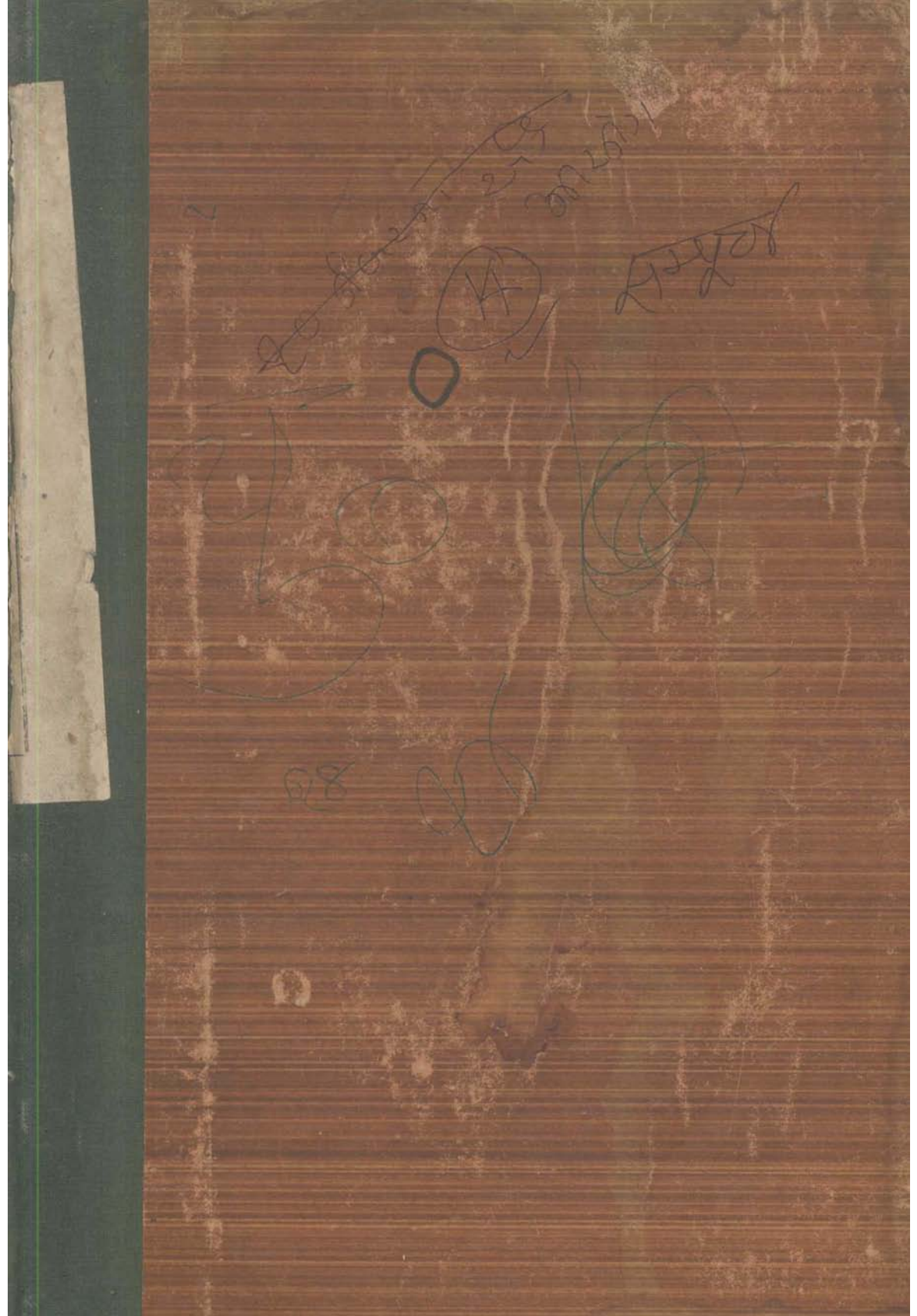

ie Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431.

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसदगुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

श्रीमत् सम्यक्त्वरत्नं जिनमतललितं ज्ञानरत्नं गरिष्ठं
शुद्ध सद्गुरुत्नं भविजनमुखदं सारसंवेगरत्नम् ।
सद्भावाध्यात्मरत्नं गुणगणखचितं तत्त्वसद्बोधरत्नं
आत्मानन्दप्रकाशो दधिपरिमथनात् वाचकाः प्राप्नुवन्ति॥१॥

पु. १४. } वीर संवत् २४४२ श्रावण. आत्म सं. २२. } अंक १ लो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धि.

नं.अं.	विषय.	पृष्ठ.	नं.अं.	विषय.	पृष्ठ
१	वर्षारंभे भांगव्य स्तुति	...	१	७ कर्म भिमांसा	...
२	गुरु स्तुति	...	२	८ स्वीकार अने समाधौथना	...
३	अभिनव वर्षना उद्घोष	...	२	९ श्रीभद्र विजयानन्द सूरिश्चर	...
४	सैत्यपरिपाटी	...	६	महाराजना	...
५	सैत्यपरिपाटी स्तवन	...	१२	मुनिराजनेना	...
६	नूतन वर्षनी भावनायो	...	१६		...

वार्षिक—मूल्य ३१. १) २) ३) ४) ५) ६) ७) ८) ९) १०) ११) १२) १३) १४) १५) १६) १७) १८) १९) २०) २१) २२) २३) २४) २५) २६) २७) २८) २९) ३०) ३१) ३२) ३३) ३४) ३५) ३६) ३७) ३८) ३९) ४०) ४१) ४२) ४३) ४४) ४५) ४६) ४७) ४८) ४९) ५०) ५१) ५२) ५३) ५४) ५५) ५६) ५७) ५८) ५९) ६०) ६१) ६२) ६३) ६४) ६५) ६६) ६७) ६८) ६९) ७०) ७१) ७२) ७३) ७४) ७५) ७६) ७७) ७८) ७९) ८०) ८१) ८२) ८३) ८४) ८५) ८६) ८७) ८८) ८९) ९०) ९१) ९२) ९३) ९४) ९५) ९६) ९७) ९८) ९९) १००)

आनंद प्रिन्टींग प्रेसभां शाह गुलाबराव वल्लुभाभ्ये छाप्यु—भावनगर.

તેશ્વમા વર્ષની ભેટ

અને પ્રમાદિ ગ્રાહકોને સૂચના.

ગયા માસના અંકમાં જણાવ્યા મુજબ શીયક્ષના મહાત્મ્યને જણાવનાર અને અદ્ભુત મનોવેધક ગ્રંથ શ્રી ચંપકમાલા ચરિત્ર આ વર્ષે અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ભેટ આપવામાં આવેલ છે. જે જે સુદ ગ્રાહકોએ તેની કદર કરી વી. પી. સ્વીકારેલ છે તેમનો આભાર માનવામાં આવે છે. પરંતુ ગ્રાહક ન રહેવું હોય અગર વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેમણે અમને લખી જણાવવું, તેની સૂચના માસિકમાં અનેક વખત આપ્યા છતાં કેટલાક પ્રમાદિ ગ્રાહકોએ છેવટ સુધી ગ્રાહક રહી વી. પી. મોકલતાં તેને પાછું વાળી નકામું જ્ઞાનખાતાને નુકશાન કરેલ છે જેથી તેવા ગ્રાહકોને વિનંતિ કે જ્ઞાનખાતાના દેવાદાર નહિ રહેતાં લેણું લવાજમ મોકલી હવે પછી માસિકના ગ્રાહક ન રહેવું હોય તો અમેને લખી જણાવવા સૂચના છે.

આ સભાના વાર્ષિક સભાસદોને આ વખતે ખેવડો લાભ.

આ સભાના વાર્ષિક સભાસદોને જણાવવા રમ્મ લખયે છીએ કે દરવર્ષે મુજબ તેઓને આપવાનું ભેટનું પુસ્તક શ્રી ચંપકમાલા ચરિત્ર અને આ વખતે ખાસ લાભ આપવાના હેતુથી ખીજા બુક શ્રીજૈન પ્રશ્નોત્તર જે રોયલ એશીયાટીક સોસાયટીના સેક્રેટરી ડોક્ટર હોરનલ સાહેબે શ્રીમદ્ વિજયનંદસુરિજીને જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના પુણેલા ખુદાસા કે જે ખરેખર મનન કરવા લાયક છે તે ગ્રંથ (અને ગ્રંથો) ભેટ આપવાના છે. બહાર ગામના સભાસદોને પુસ્તકો ગેરવલે ન જાય તે માટે પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું લેણું લવાજમના રૂ. સાથેનું વી.પી. કરવાનું શરૂ કરવામાં આવેલ છે જેથી સ્વીકારી લેશે. અત્રેના સભાસદોએ પણ લવાજમ આપી તે બુક સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

સાધુ, સાધ્વી મહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારના માલેકોને વિનંતિ.

અમારા તરફથી હાલમાં નીચેના ત્રણ સંસ્કૃત ગ્રંથો ભેટ આપવા માટે પ્રસિદ્ધ થયેલા હોવાથી આર્થિક સહાય આપનારની ઇચ્છા અને સભાના ધારા મુજબ ભેટ આપવાના છે.

૧ સુકૃતસાગર. ૨ શ્રી રૈહિણ્ય ચરિત્ર. ૩ શ્રી મેરૂતયોદશી કથા. તેના ખપી સાધુ, સાધ્વી મહારાજે પોતાના સમુદાયના વડિલ-ગુરૂ જે વિદ્યમાન હોય તેઓશ્રી મારફત કાઠપિણુ શ્રાવકના નામે ભેટ મંગાવવાથીજ પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું વી. પી. કરી મોકલવામાં આવશે. લીખીત ગ્રંથોના જ્ઞાનભંડારના માલેકોએ પણ ભેટ મંગાવી લેવા એ રીતે વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

“ શ્રી સમ્યક્ત્વ સ્વરૂપ સ્તવ ”

મોક્ષની ઇચ્છાવાળા પ્રાણીઓને તેના ખીજ રૂપ સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ આવશ્યક છે. આ સમ્યક્ત્વ કે જેના વગર કાઈ પ્રાણી મુક્તિ મેળવી શકતા નથી, તેવા આત્મિક અને પૌદ્ગલિક સુખને બિન બિન દર્શાવનાર શ્રી સમ્યક્ત્વ ગુણ, તેની મૂળોત્પત્તિ, સ્વરૂપ અને વિવિધ ભેદો બતાવનાર આ એક લઘુ અને સરલ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. ગ્રંથકર્તા પૂર્વાચાર્ય હોવાથી તેની અલૌકિક રચના કરી છે, જેનો ખાસ અભ્યાસ કરવા જેવો આ ગ્રંથ છે. જૈન શાળામાં અભ્યાસ કરતાં બાળકોને ખાસ વંચાવવા જેવો આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૦-૩-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञाने यत्नोविधेयः ॥

પુસ્તક ૧૪] વીર સંવત્ ૨૪૪૨, શ્રાવણ. આત્મ સંવત્ ૨૧. [અંક ૧ લો.

वर्षारंभे माङ्गल्य स्तुतिः

शार्दूलविकीर्णितम्.

સંત્રસ્યાન્તિ કુવાદિવારણવરા દોષા વરાહાસ્તથા
 મિથ્યાત્વ પ્રમુરવા વૃષેશમહિષા ધાવન્તિ ભીતા રયાત્ ।
 શ્રુત્વા કર્મ મૃગાઃ પ્રયાન્તિ ચદિશો યદ્વોધગર્જારવાત્
 સ શ્રીવીર મૃગાધિપો વિજયદો વર્ષે નવીનેઽસ્તુ નઃ ॥૧॥

ભાવાર્થઃ—જેમના ઉપદેશનો ગર્ભસ્વ સાંભળીને કુમતિરૂપ
 મોટા ગજેંદ્રો અને દોષરૂપી ડુક્કરો ત્રાસ પામી જાય છે, મિથ્યાત્વ
 વગેરે અવશુભરૂપી બળદો તથા પાડાઓ ભય પામી વેગથી દોડે છે
 અને કર્મરૂપી મૃગલાઓ દશે દિશાઓમાં નાસી જાય છે, તેવા શ્રી
 મહાવીર પ્રભુ રૂપી કેશરી સિંહ આ નવીન વર્ષમાં અમોને વિજય
 આપનારા થાઓ. ૧

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુ સ્તુતિ.

શિશિરિણી.

કૃપાવહ્ની યસ્ય સ્ફુર દમલ બોધાક્ષુરમયી
 ગુણજ્ઞાનોદ્ઘાસિ પ્રકટ નવ સત્પલ્લવ યુતા ।
 યદીયચ્છાયાયાં વિલસતિ સદા ભારતમહી
 નમસ્તસ્મૈ નિત્યં વિજયિ વિજયાનન્દગુરુષ્વે ॥૨॥

ભાવાર્થ—જેમની કૃપારૂપી વહ્ની સ્ફુરણાયમાન નિર્મલ બોધરૂપી અંકુરા-
 વાળી અને ગુણ તથા જ્ઞાનરૂપી પ્રગટેલા નવપલ્લવોથી પ્રકાશમાન છે, અને જેની
 છાયામાં આ ભારતભૂમિ હંમેશા જ્ઞાનના વિલાસો કરી રહી છે, તેવા વિજયવંત શ્રી
 વિજયાનંદસૂરિ ગુરુને નમસ્કાર છે. ૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને આશીર્વાચન.

શાર્દૂલવિકીરિત.

જે નિત્યે પ્રતિભાસ પ્રેમરસથી આનંદ અંગે ધરે,
 આત્માનંદ તણે પ્રકાશ કરવા ઉત્સાહ પૂરો કરે;
 આત્માનંદ વિલોકીને હૃદયમાં સદ્ભાવના આચરે,
 તે સૌ ગ્રાહક પામજો ઉદયને આશીષ એ ઉચ્ચરે.

૧

અભિનવ વર્ષના ઉદ્ગારો.

કાલની અનંત અને અદ્ભુત શક્તિના ચમત્કારોથી વિશ્વની વિચિત્રતા
 થયા કરે છે. અનેક વ્યવસાયોમાં-વિવિધ સુખદુઃખજનક પ્રસંગોમાં પ્ર-
 ત્યેક વ્યક્તિને તે મહાશક્તિની પ્રેરણા થયાં કરે છે. તે મહાશક્તિને વશ
 થઈ આજે આ આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાના જીવનના તેર વર્ષો
 પૂર્ણ કરી ચૌદમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. પોતાના અત્યાર-
 સુધીના જીવનમાં તેણે જે કંઈ કરી બતાવ્યું છે, તે વાચકોની દૃષ્ટિ આ-

અભિનવ વર્ષના ઉદ્ગારો.

૩

ગળ ખડું છે. આત્મપ્રશંસાના લયથી સ્વમુખે વિશેષ કહેવાની હીંમત આવતી નથી, તથાપિ તેના વિદ્વાન્ વાચકોને કહેવું પડ્યું છે કે, “ ભારતવર્ષની સમગ્ર જૈન પ્રજાના ધર્મ, સંસાર અને વ્યવહારના શુદ્ધ માર્ગને દર્શાવવામાં અને જૈન ધર્મના તાત્વિક રહસ્યને પ્રગટ કરવામાં આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેના નામની પૂરે-પૂરી સાર્થકતા કરી શક્યું છે. આ માનવ શરીર કે જે ચૈતન્યશક્તિનું વિશાળ મંદિર છે, તેને આત્મશુભોથી સુશોભિત અને પવિત્ર રાખે અને અયોગ્ય વિચાર અને અયોગ્ય કૃતિ વડે તેને તે એક ક્ષણવાર પણ બ્રહ્મ ન કરે, એ અર્થે જે પ્રકારનું શિક્ષણ મનુષ્યને આપવું જોઈએ, તેવું અધ્યાત્મજ્ઞાન તે લેખદ્વારા ચથાશક્તિ આપે છે અને તે દ્વારા મનુષ્યના કોધાદિ અયોગ્ય ક્ષાયો, દુષ્ટાચરણરૂપ નિંદા કૃતિઓ, જે પશુત્વથી પણ અધમ સ્થિતિને સૂચવે છે. તેને દૂર કરવા માટે અને વિષય સુખોની નિઃસારતા તથા ધનાદિ વૈભવ સુખોનો અમર્યાદ મોહ કે જે મનુષ્યોને પોતાના કર્તવ્યથી વિમુખ રાખે છે, તેનો નાશ કરવા માટે તેના માધુર્ય ભરેલા લેખો વાચકોની મનોવૃત્તિને પૂર્ણ પ્રસન્નતા અર્પે છે. તે શિવાય મનુષ્યની હૃદયરૂપી વાટિકામાં વિકાસ કરવાને યોગ્ય એવા સદ્ગુણરૂપ સુગંધિ વૃક્ષો ઉછેરવાને અને દોષરૂપી ઝાંખરાને દૂર કરવાને સમર્થ એવા વિચારો આત્માનંદ પ્રકાશના સ્વરૂપ-માંથી ઉદ્ભવે છે. વ્યવહારમાં ખોટી મોટાઇ અને ધન સંપાદન કરવાની તીવ્ર ઇચ્છા જેઓના હૃદયમાં પ્રબલપણે વર્તે છે અને જેઓ ક્ષણિક મહત્તા પ્રાપ્ત કરવા માટે વિશુદ્ધ આચાર અને વિચારનો ત્યાગ કરના તત્પર થયેલા છે, તેવા શ્રીમંતોને પોતાના ધર્મી બંધુઓનું હિત સાધવાના તેમજ નવીન કેળવણીનો પ્રભાવ તથા મહિમા સંબંધવનારા તેમજ જૈનદર્શનની પ્રાચીનતા તથા તેની ગૌરવતા દર્શાવનારા સાહિત્ય અને ઐતિહાસિક કેટલાએક લેખો આત્માનંદ પ્રકાશની પત્રભૂમિમાંથી પ્રગટ થાય છે, એ નિઃસંશય છે. મનુષ્યોની વાસ્તવિક સંપત્તિ જે અધ્યાત્મ ધન છે, જે હીરા, માણિક્ય આદિ પૃથ્વીના રત્નો કરતાં અનંતગુણુ મૂલ્યવાન છે અને જે આ લવાટવીના અનંત પ્રવાસમાં મનુષ્યોની સાથે જ રહે છે, તેવા અમૂલ્ય ધનને ધૂળમાં રંગદોળી નાંખનારા અજ્ઞાની મનુષ્યોના કાન ઉઘાડવા માટે આત્માનંદ પ્રકાશમાં કેટલાએક મધુર નાદમય ગીતો પણ ઉદ્ભવે છે. ” આ પ્રમાણેના વિદ્વાન્ વાચકોના આ પ્રશંસાના ઉદ્ગારો આત્માનંદ પ્રકાશના અંતરંગમાં અતુલિત ઉત્સાહ પ્રગટાવે છે, છતાં પણ પોતાના કર્તવ્યને વિશેષ પદ્ધતિ કરવાની હબ્બુ તે ધારણા રાખે છે. જૈન પ્રજા પ્રાચીન કાલથી આ ભારતવર્ષ ઉપર મહત્તા ભોગવતી આવી છે, તેના ચતુર્વિધ સંઘના ચાર તત્વોની પૂર્વ સ્થિતિ કે જે ખરી દિવ્યતાને ધારણ કરનારી હતી, તેની આધુનિક સ્થિતિનો હબ્બુ પૂર્ણ વિચાર કરવાનો છે. સાધુ અને સાધ્વી-એ ઉભય તત્વોમાં મહા કલ્યાણકારક ઉચ્ચ આશયો

કેવા જોઈએ, આત્મામાં રહેલું સ્વભાવસિદ્ધ જ્ઞાન કેવી રીતે જાગૃત કરવું જોઈએ ? ઘણાં રહસ્ય ભરેલા તીર્થંકરોના ઉપદેશોને નવીન પદ્ધતિમાં ગોઠવવા માટે શું કરવું જોઈએ ? કેટલાએક ધાર્મિક વિષયોમાં નવીન સંસ્કારવાળાઓ શંકાશીલ રહે છે, તેમને યુક્તિપૂર્વક સમજાવવા કેવા કેવા ઉપાયો લેવા જોઈએ અને સાંપ્રતકાળે જૈન પ્રબળના ઉદયના માર્ગો કેવા હોવા જોઈએ ? તેનો પૂર્ણ વિચાર કરી દેશકાલાનુસાર વ્યાખ્યાનો આપવા જોઈએ, આ પ્રમાણે આદ્ય સાધુતત્ત્વ સમાજને આ કાળમાં કેમ વધારે ઉપકારી બને તેમ કરવાની આ માસિક ધારણા રાખે છે. બીજું સાધ્વીતત્ત્વ કે જે જૈન સ્ત્રી જાતિના ઉદ્ધારને માટે જ નિર્મિત થયેલું છે, અને જે જૈન સ્ત્રીઓના આચાર વિચારની નિર્દોષતા તથા કલ્યાણકારકતા સિદ્ધ કરવાને સમર્થ છે, તેમણે પોતાના મધુર ઉપદેશથી જૈન સ્ત્રી જાતિના ધર્મ, વ્યવહાર, આચાર, વિચાર અને પ્રવર્તનમાં જે ગાઢ અંધકાર પ્રસરી રહેલ છે, તેમાંથી તેનો ઉદ્ધાર કરવાને તન, મનથી પ્રવૃત્તિ કરવાની જરૂર છે. ત્રીજા શ્રાવક તત્ત્વ અને ચોથા શ્રાવિકા તત્ત્વને માટે તો ઘણુંજ કરવાનું છે. એ ઉભય તત્ત્વોની નિર્બલતા વધતી જાય છે. સર્વ દેશના અને સર્વ કાળના ધર્મ સંસ્થાપકો અને મહાપુરુષોએ ઉચ્ચ પ્રકારના દાંપત્યને માટેજ ઉપદેશો આપેલા છે અને લેખો લખેલા છે. સાંપ્રતકાલે જૈન પ્રબળમાં દાંપત્ય ભાવના અવ્યવસ્થિત જોવામાં આવે છે. જૈન જુહસ્થાશ્રમમાં પુરુષો પોતાની સ્વધર્મનિષ્ઠ, નિર્મલ અંતઃકરણવાળી તથા પ્રેમની મૂર્તિ ધર્મપત્નીની નિરંતર થતી જતી અવનતિને સમજતા નથી અને સ્ત્રીઓ ઈશ્વર સ્વરૂપ પોતાના પતિના સ્વરૂપને ઓળખતી નથી; એ અપશોષની વાત છે.

આ ભારતવર્ષ ઉપર જૈન પ્રબળમાં એક સમય એવો હતો કે, જે સમયમાં પુરુષોની જેટલી કાળજી લેવાતી હતી, તેટલીજ સ્ત્રીઓની પણ લેવાતી હતી. જે સમયમાં જુહરાજ્યની મહારાણી શ્રાવિકાને પુરુષોના અર્ધાંગરૂપે સન્માનને પાત્ર ગણી તેમના ગૌરવને વધારવામાં આવતું હતું અને ‘હે દેવી, હે કલ્યાણિ, હે સુભગે !’ એ આદિ ઉચ્ચ ભાવનાપોષક મંગલમય શબ્દોથી અને અપૂર્વ પ્રેમથી તે સંબોધવામાં આવતી હતી. તેમજ પ્રત્યેક જૈનના ઘરમાં સુલસા પ્રસુખ સતીઓનાં ચરિત્રો ગવાતા હતા, તે સમયે જૈન પ્રબળના ઉદયનો સૂર્ય ભારતરૂપ આકાશમંડળના મધ્યમાં તપતો હતો. સાંપ્રતકાળે એ ઉચ્ચ ભાવનાનો અભીષ્ટ સમય વહી ગયો છે.

આ પ્રમાણે ચતુર્વિધ સંઘના ચાર તત્ત્વોની સુધારણા કેવી રીતે થાય ? એ ભાવનાને પુષ્ટ કરવા માટે અને તેના ઉત્તમ ઉપાયો યોજવા માટે આત્માનંદ પ્રકાશ ગુરૂતત્ત્વનું અતુલ બલ ધારણુ કરી લવિષ્યમાં આગળ પડવાની ઉચ્ચ

અભિનવ વર્ષના ઉદ્ઘાટનો.

૫

અભિલાષા ધારણ કરે છે અને તે અભિલાષા પૂર્ણ કરવા માટે આ નવીન વર્ષમાં પોતાના ગુરૂવર્ગને પ્રાર્થના કરી એવું વિનવે છે કે, ભારતવર્ષની જૈન પ્રજામાં સ્વાર્થનાં, અતિ લોભનાં, રાગદ્વેષનાં, ક્રોધનાં, લયનાં, અનાસ્થાનાં, અને એ વિના વિવિધ દુષ્ટ વિકારોનાં મલિન આદોલનોથી વિચારનું વાતાવરણ જે કલુષિત થયેલું છે અને તેમાં દિનપ્રતિદિન જે વૃદ્ધિ થતી રહે છે, તે ઉપશમ પામો અને ભારતવર્ષના નંદનવન જેવા જૈન પ્રજાના રમણીય પ્રદેશો તે વિકારોથી રહિત થઈ, વિદ્યા, કલા અને ઉદ્યોગના તત્ત્વોથી નવપલ્લવિત થાઓ. તે સાથે ઉચ્ચ કેળવણીના શિખર ઉપર જૈન યુવકો આરૂઢ થઈ કોમસેવાના શિક્ષાસૂત્રોનું મનન કરો અને કરાવો. અને આત્મિકસુખ મેળવો-મોક્ષસુખ પામો.

સ્વર્ગવાસી શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરિના પ્રભાવિક પરિવારના કૃપામય છત્રની દિવ્ય શીતળતાને અનુભવતું અને આત્માનાંદના ઉછળતા આનંદવારિધિમાં મગ્ન થતું આ માસિક નવા વર્ષમાં પ્રવેશ કરતી વખતે હવે પોતાના ગતવર્ષના કાર્યની સેવાનું સ્મરણ કરાવે છે.

આ પ્રમાણે અમારું આત્માવલોકન કર્યા પછી હવે ગતવર્ષમાં વિદ્વાન લેખકો તરફથી જે જે પ્રસાદીઓ અમારા વાચકવર્ગ સન્મુખ મૂકવામાં આવી છે, તેની સંક્ષિપ્ત નોંધ લઈ નવા વર્ષમાં પૂર્વ કરતાં અધિક પ્રમાણમાં તેમાં મિષ્ટરસ ઉમેરવાનું વચન આપી સંતોષ માનીશું.

ગતવર્ષમાં એકંદરે ૮૨ લેખોના આનંદ તરંગોથી ગુણી ગ્રાહકોને આનંદમગ્ન કર્યા છે. પ્રથમ દરેક પ્રસંગે પૂર્વના ક્રમાનુસાર પ્રભુસ્તુતિ અને ગુરૂભક્તિ દર્શાવવાનો માંગલિક હેતુ સાધ્ય કર્યો છે. સાથે અમારા સુજ્ઞ ગ્રાહકોને અંતઃકરણનો શુભ આશીર્વાદ પણ આપેલો છે.

કેટલાક વખતથી આ માસિક તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવનાર-અધ્યાત્મ માર્ગના ઉપાસક શ્રીમદ્ કપૂરવિજયજી મહારાજે જીવદયાના ખર્ચ સંબંધી થતો ઉડાપોહ, જીવનયાત્રા સફળ કરી લેવા સુજ્ઞનોએ રાખવી જોઈતી ચીવટ, જૈન કોમની પડતી માટે કોણ જવાબદાર ? શ્રાવક ધર્મોચિત આચારોપદેશ, સૂક્તવચનો વાંચી-સાંભળી આદરવા યોગ્ય વિવેક, સાંવત્સરિક ક્ષમાપનાના પત્રનો પ્રત્યુત્તર, હિત શિખામણ, અને સૂક્તમૂકતાવલી-અનુવાદ વગેરે સાદા, સરલ અને બોધક વિષયોથી આ માસિકને અલંકૃત કરી વાચકવર્ગને જે સ્વાદ આપ્યો છે તે મનનીય છે.

શ્રીમાન્મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ કે જેમના લેખો ચાલતા સમયને સવિશેષ પસંદ પડતા છે, તેઓશ્રી જૈન સાહિત્ય અને ઇતિહાસના સારા અ-

બ્યાસી છે અને તેઓના અપરિમિત પ્રયાસ વડે એકઠા કરેલા સંગ્રહમાંથી કેટલાક વખતથી જૈન ઇતિહાસિક લેખો જેવા કે, જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય, જૈન ધર્મ માટે એક ગુર્જર સાક્ષરના ઉદ્દગારો, બહેર પત્રોની ઉત્કટ લાગણી, શ્રીવિનિતવિજયજી વિરચિત વીરજિન સ્તવ: વગેરે અનેક લેખો આપી જૈન સાહિત્યનું સાડું પોષણ કર્યું છે. તેઓશ્રીની ભાષા સુંદર આલંકારિક અને સરલ હોવા સાથે લેખનશૈલી ઉત્તમ પ્રકારની હોવાથી તેને માટે અનેકવિધ સારા અભિપ્રાયો આવવા સાથે જૈન સમાજને રચીકર થયેલ છે. જેથી આ પત્રને વધારે લેખોદ્ધારા ઉત્તત કરવાનો પ્રયાસ કરશે એમ ઉક્ત મુનિરાજોને વિનંતિ કરતાં અન્ય મુનિરાજોને પણ એ દિશામાં કૃપા કરવા વિનંતિ પૂર્વક આમંત્રણ કરીએ છીએ.

સિવાય બીજા લેખો, જૈનોત્પત્તિ, સમ્યગ્શ્રદ્ધા, જ્ઞાનારાધન અને કષાય એ ચાર લેખો વડોદરા નિવાસી બંધુ નંદલાલ લલ્લુભાઈ વડીલના છે. જેઓના લેખો જૈન ધર્મના છતાં સર્વમાન્ય થઈ શકે તેવા છે. તેઓશ્રીના લેખો રસપૂર્ણ હૃદયની ઉંડી લાગણી ભરેલા સાદી અને સરલ ભાષામાં ગુંથાયેલ અને કસાયેલ કલમથી લખાયેલા હોઈને આવકારદાયક છે.

આ સભા તરફ અંતરંગ પ્રેમ બતાવનાર અત્રસ્થ જૈન બંધુ કૃત્તેહચંદ ઝવેરભાઈના જીવન અને મૃત્યુ એક ગદ્યાત્મક તથા શ્રી શાંતિનાથને શાંતિ પ્રેરવા અર્ચના, દેહ ઉપર મમત્વ રાખનારાઓ સ્વજન્મને સફળ માનતા કેવા ભૂલે છે, માંગલિક પદ્ય, સમ્યગ્દર્શન સ્તુતિ, ઉત્તમ માર્ગ સંચરવા પ્રભુ પ્રાર્થના, ગુરૂત્તરની સાધનામાં પ્રવૃત્તિમય ઉદ્દગાર, પ્રભુના સામર્થ્યનું અદ્ભૂત બળદર્શક પદ્ય, સદ્ગુરૂની સેવાનું આત્મભાન, જીનેશ્વર સ્તુતિ, સમ્યક્ચારિત્ર પદ્ય, જૈનેંદ્રસમય સ્તુતિ, હૃદય નિમંત્રણ અને શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિજીની જયંતી પ્રસંગે ચીરસ્મરણીય આવાહન વગેરે પદ્યાત્મક લેખો છે. જેઓના ગદ્ય લેખો પ્રશંસનીય છે એટલું જ નહીં પરંતુ કેટલાક વખતથી પદ્ય લેખો આપવાની કરેલી શરૂઆત પણ આદરણીય છે. તેઓના ગદ્ય લેખો સુંદર શૈલીથી લખાયેલા હોઈ હીતકર છે, તેઓ સભા ઉપર પૂર્ણ પ્રેમ ધરાવનાર હોઈ સભાની દરેક પ્રકારની ઉત્તતિમાં લાગ લેનારા છે.

ત્યારબાદ જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના તેમજ પાશ્વિમાત્ય દેશોના શ્રીલોસોદ્ધરના રચેલ ગ્રંથોના ઉંડા અભ્યાસી રા. રા. અધ્યાયીના અને અભ્યાસીના “ આત્માના માનસિક કરણો ” તથા ‘કર્મ મિંમાસા’ જેવા વિદ્વતાપૂર્ણ, ઉચ્ચ શૈલીવાળા અને ગંભીર વિષયો લખી ગહન તત્ત્વોને સમજાવવા ઉંચો પ્રયત્ન કર્યો છે, એટલું જ નહીં પણ જમાનાને અનુકૂળ દૃષ્ટિએ આલેખવામાં આવેલ છે. જો કે આવા ગંભીર વિષયના અધિકારી ઘણાં ઓછા વાચકો હશે, પરંતુ તેવો પ્રયાસ કરવાનો સમય હવે આવી

અભિનવ વર્ષના ઉદ્ગારો.

૭

લાગ્યો છે, એમ સમજી તેવા ઉચ્ચ શૈલીના લેખોને સ્થાન આપવામાં આવેલું છે, જે અત્યંત માનનીય હોઈને તે લેખો માટે અનેક પ્રશંસાપત્રો આવેલા છે, જેથી તે આવકારદાયક થઈ પડેલ છે તેમ કહેવુંજ પડશે.

ધાર્મિક જીવન અને આદર્શજીવન જેવા સામાજિક લેખો કપાસી જગજીવનદાસ માવજી ચુડા નિવાસીએ ગતવર્ષમાં આપવાની શરૂઆત કરેલી છે, જે લેખો સરલ ભાષાથી લખાયેલા અને જૈન સમાજની ઉન્નતિ માટે હૃદયની લાગણી દર્શાવનારા હોઈ ઉપયોગી છે. જૈન યતિઓની સાહિત્યસેવા, જૈન સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ એ ખંને લેખો જૈન સાહિત્ય વિષયના હોઈ તેના લેખક શેઠ પ્રેમચંદ રતનજી એક અત્રિવાસી જૈન કોમમાં અગ્રગણ્ય ગૃહસ્થ છે. તેઓ યુવક હોવા સાથે પ્રાચિન સાહિત્ય વગેરેના ઉપાસક છે. સાહિત્યની શોધજોળ અને સંગ્રહ તે તેમનો ખાસ વિષય છે, જેને લઈને છેલ્લી સુરત-ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદમાં મોકલેલ સંગ્રહને લઈ એક સુવર્ણનો પદક તેમના તે પ્રયાસ અને ખંત માટે મળેલ છે.

સિવાય પ્રાચિન અર્વાચીન જૈન, જૈન સમાજનું મહત્વ અને સૌજન્યતા એ ત્રણ લેખો આ સભાના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિલુવનદાસના છે, તેને માટે કાંઈ પણ લખવું તે આત્મપ્રશંસા કરવા જેવું છે. જેથી તે માટે ઇચ્છા પણ નથી અને સ્થાન પણ નથી. **મી. નરોત્તમદાસ બી. શાહ** જેઓ સમાજની સ્થિતિની સુધારણા માટે કાળજી ખતાવનારા છે તેના જૈન વસ્તીના ઘટાડા સંબંધી રીપોર્ટ વગેરે લેખોથી માલમ પડે તેવું છે. આ સિવાય ઉન્નતિ થવા લાયક બનો, તરંગ દુઃખીની દાદ અને પૈસાને માનના લેખક ગુલાબચંદ મૂળચંદ બાવીસી છે.

પદાત્મક લેખોમાં “જિજ્ઞાસુ ઉમેદવાર” કે જેમના લેખો પાર્શ્વનાથ પ્રભુ સ્તવના, આદિનાથ પ્રભુ સ્તુતિ વગેરે છે તેઓ આ સભા ઉપર પૂર્ણ પ્રીતિ ધરાવનારા હોઈને તેઓનો તે દિશામાં પ્રયાસ આદરણીય છે. સિવાય વિષય વશ પ્રાણીની ચેષ્ટા-આરાધના પ્રકાર પ્રભુ સ્તુતિ એ લેખો **મી. રત્નસિંહ દુમરાકર**ના છે. તથા વળા નિવાસી **મેતા દુર્લભજી ગુલાબચંદની** દોરંગી દુનિયા તેમજ હિમત નહીં હારજે બંધુ એના લેખક **મી. લલીતાંગ** છે; તેવીજ રીતે **શાસ્ત્રી અંબાશંકર લક્ષ્યારામ**નો શ્રી વિજ્યાનંદસૂરિ વિરહાષ્ટક પદનો લેખ છે. છેવટે ગત વર્ષ માટે અમારે કહેવું જોઈએ કે અમારા પરમપૂજ્ય ગુરુવર્ગ તરફથી વિવિધ પ્રકારના કેટલાક ધાર્મિક પ્રસંગોને માટે તેમજ કેટલીએક સામાજિક સુધારણા તેમજ કેળવણીના કાર્યને ઉત્તેજન અને નવીન સ્થાપના વગેરે કેટલાક કાર્ય કરવાને યથાશક્તિ પ્રવૃત્તિ પણ કરવામાં આવી છે. વિશેષ આનંદ સાથે જણાવવાનું કે, આ આત્માનંદ પ્રકાશની પોષક શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ ગત ત્રણ વર્ષનો રીપોર્ટ પ્રગટ કરી પોતાના કર્તવ્યનો યથાર્થ પ્રકાશ પાડ્યો છે અને સાથે તે સંસ્થાની નિવાસ ભૂમિપ્ત શ્રી

આત્માનંદ જીવનમાં કેટલાએક વિદ્વાન્ અને ઉત્સાહી યુવક વર્ગની બનેલી સંસ્થા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રયોધક સભાએ પ્રતિભાસ લાષણુશ્રેણી અપાવી એ મહા સંસ્થાની શોભામાં વૃદ્ધિ કરી છે.

આટલા ઉપરથી જૈન પ્રજના સાક્ષરવર્ગના હૃદયમાં તેની લોકપ્રિયતા વિશેષ થતી જોવામાં આવતી જાય છે. પ્રતિવર્ષે ગ્રાહકોની જે મોટી સંખ્યા તે પત્ર પરની અપૂર્વ મમતાથી તેના પ્રત્યેક અંકને માટે બની રહે છે તે તેને માટે નિઃસંશય અભિનંદનીય છે. જેથી આ પત્રના સંપાદકો તરફથી પણ તેમની પૂર્ણ પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવા માટે નિયમિતતા, સુંદરતાં અને રસિકતાની દિનપ્રતિદિન અભિવૃદ્ધિ માટે નિરંતર પ્રવૃત્તિ ચાલુ છે.

ગતવર્ષમાં વર્તમાન વૃત્તાંતોનું અવલોકન કરતાં અનેક પરિવર્તનો થયેલો જોવામાં આવે છે. તે સર્વથી આપણી ભારતવર્ષની જૈન કોન્ફરન્સના મુંબઈના અધિવેશનના વિજયનાદે જે ભારતભૂમિને ગળવી છે, તે અપૂર્વ પ્રસંગ હતો, એમ સહર્ષ કહેવું પડશે.

આ રીતે ગદ્ય, પદ્ય ઉભય બળથી પુષ્ટ થયેલ, આ માસિકનું ગતવર્ષ પૂર્ણ થયું છે. તથાપિ તેને પ્રેમથી પોષણ કરનારા, તેમજ તેના સ્વરૂપને ઉચ્ચ કોટિમાં લાવનારા અને ઉત્સાહપૂર્વક સહાય આપનારા તેના વિદ્વાન લેખકો તથા તેના બાહ્ય અને આંતર સ્વરૂપને અલંકૃત કરવામાં તન, મન અને ધન અર્પનારાઓનો પૂર્ણ આભાર માનવામાં આવે છે.

સામાજિક રીતે ગતવર્ષની સ્થિતિ પ્રજાવર્ગને ચિંતાતુર બની છે. પાશ્ચિમાત્ય મહા વિગ્રહ અને દુર્લિક્ષના પ્રસંગોને લઈને વ્યાપાર અને ઉદ્યોગ ઉપર અસાધારણ અસર થઈ છે, છેલ્લે આ વર્ષાઋતુના આરંભમાં મેઘવૃષ્ટિની તંગીને લઈને દીન પશુઓના રક્ષણ માટે મુશ્કેલીઓ આવી હતી અને તેમાં પ્રત્યેક શહેર અને ગામની દયાધર્મી પ્રજાને ચિંતાતુર થવું પડ્યું છે. જેને માટે શ્રી અધિષ્ઠાયક દેવાને પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે કે આ મહાન વિગ્રહની શાંતિ થઈ મહાન ખ્રીષ્ટીય રાજ્યનો વિજય થાઓ, દુર્લિક્ષ દૂર થઈ સર્વ પ્રાણીઓને સુખ, શાંતિ અને આબાદી પ્રાપ્ત થાઓ.

પ્રિય વાચકો, છેવટે આ માસિક પરમકૃપાળુ શ્રી દેવાધિદેવની અને શુભવાન શુરવર્ગની કૃપાના બળથી એવી ઇચ્છા રાખે છે કે પરમાત્માની સહાયથી આ પત્રનું વિશાળ સ્વરૂપ ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામી, તે દ્વારા આત્માને આનંદ આપનાર જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ સર્વ પ્રાણીઓમાં પ્રકાશી, મિથ્યાત્વ-અજ્ઞાનરૂપી તિમિર દૂર થઈ આ માસિકરૂપી ઉપવનમાંથી આધ્યાત્મિક ભાવરૂપી સુગંધી પુષ્પો સર્વ પ્રાણીઓ મેળવે અને તે સાથે તેઓની નીચેની આશાઓ સફળ થાય !!!

“ જીયાચ્ચતુર્વિધઃ સંઘઃ પરિવારયુતો ગુરુઃ ।

આત્માનન્દ પ્રકાશેન હ્યાત્માનન્દ વિધાયિના ॥૧॥

ૐ શાન્તિઃ

શાન્તિઃ

શાન્તિઃ

ચૈત્ય પરિપાટી.

૯

ચૈત્ય પરિપાટી ।

(પ્રાચીન તીર્થમાલા સ્તવન.)

પ્રાચીન કાલમાં જૈનધર્મ અને જૈનપ્રબ્ધ ભારતવર્ષના દરેક પ્રદેશમાં ઘણું પ્રાધાન્ય લોગવતી હતી. કર્નલ ટૉડના કથન પ્રમાણે હિંદુસ્થાનનાં પ્રાયઃ દરેક શહેરો જૈન વ્યવહારીઓ-શ્રેષ્ઠિઓથી શોભતા હતાં. પૂર્વમાં બંગાલ અને ઓરીસાથી માંડી પશ્ચિમમાં ઠેઠ સમુદ્રના કાંઠા સુધી અને ઉત્તરમાં હિમાલયથી લઈ દક્ષિણમાં છેક કન્યાકુમારી પર્યંતના દરેક દેશો અને સુંદર સ્થાનો જૈન તીર્થો અને જૈન મંદિરોથી અલંકૃત થયેલાં હતાં. જૈનપ્રબ્ધએ પોતાના તીર્થસ્થળો બનાવવામાં અને જિનમંદિરો બંધાવવામાં જેટલું અગણિત દ્રવ્ય ખર્ચ્યું છે, તેટલું બીજી કોઈ પ્રબ્ધએ ખર્ચ્યું હોય તેમ હિંદુસ્થાનના ઇતિહાસમાં જણાતું નથી. જેવા આદર્શ સ્થાનો ધનાઢ્ય અને ધર્મપ્રિય જૈન ગૃહસ્થો કરાવી ગયા છે, તેવા મ્હોટા મ્હોટા રાજાઓ પણ નથી કરાવી શક્યા એમ કહેવામાં આવે તો અતિશયોક્તિ જેવું નથી. ભારતવર્ષની શિષ્ટપદલાને ઉન્નત કરવામાં જૈન શિષ્ટીઓ અગ્રસ્થાન લોગવે છે, એમ વિદેશી શિષ્ટપદોએ અનેક સ્થળે જણાવ્યું છે. આખૂના જગપ્રસિદ્ધ જૈન દેવાલયોના કોતરકામનું અને સુંદર સ્થાપત્યનું સાચ્ય કરી શકે એવું એક પણ બીજું મંદિર કે મકાન હિંદુસ્થાનમાં નથી. જ્યારે આ એક નાનકડું અને તે પણ મૂળ રૂપથી બ્રહ્મ થયેલું, મંદિર જગતના શિષ્ટીઓને આટલું બધું આશ્ચર્ય ઉપજાવે છે અને આદ્ભૂત ઉત્પન્ન કરે છે ત્યારે ગુર્જર-પતિ પરમાર્હત મહારાજ કુમારપાળના વખતના કુમારવિહાર, ત્રિભુવનવિહાર અને શકુનિકાવિહાર આદિ મહાન્ મંદિરો કેટલાં બધાં ઉત્કૃષ્ટ અને રમણીય હશે તેની કલ્પના પણ થવી કઠિન છે. જૈનગ્રંથોમાં વર્ણવેલી એ મંદિરોની મહત્તા અને ભવ્યતાનો ખ્યાલ કરતાં તો આખૂના મંદિરો તેમની આગળ સામાન્ય જ પ્રતિભાસે છે. આવા મહાન્ અને અપૂર્વ મંદિરો તે વખતે હજારોની સંખ્યામાં વિદ્યમાન હોવાના પુરાવાઓ જૈન ગ્રંથો અને પુરાણો ખંડેરો આપણને પૂરા પાડે છે. અજ્ઞાત મુસલમાનોએ પોતાના મૂર્ખાઈ ભરેલા વિચારો અને કૂર અભ્યાચારોથી અંધ થઈ ભારતના ભૂષણરૂપ આ મંદિરોને સર્વથી પ્રથમ નષ્ટ કરી નામશેષ બનાવ્યા છે.

જે પાટણ, ખંભાત અને ભરૂચ આદિ નગરોમાં કરોડો રૂપિયાની લાગતના

અને ગગનચુંબી શિખરોવાળા સંખ્યાબંધ મંદિરોનાં નામ, કામ અને વર્ણન આદિ જૈન પુસ્તકોમાં મળી આવે છે તેમાંનું આજે એક પણ અસ્તિત્વ ધરાવતું નથી. જે ચંદ્રાવતી જૈનોનાં વૈભવશાળી ભવનો અને દેવવિમાનો જેવા જિનાલયો વડે જોનારને ઈંદ્રની અમરાવતીનું સ્મરણ કરાવતી હોવાના ઉલ્લેખો ઇતિહાસમાંથી સ્થળે સ્થળે મળી આવે છે, તેનું આજે નામ અને સ્થાન પણ ભાગ્યેજ કોઈ જાણતું હશે. માલવાનું મંડળાચલદુર્ગ (માંડવગઢ) અને ભરૂચ પાસેનું ગંધાર બંદર કે જ્યાં આજથી ૨૫૦-૩૦૦ વર્ષ પહેલાં હજારો જૈન શ્રીમંતો વસતા હતા અને હીરવિજયસૂરિ, વિજયસેનસૂરિ અને વિજયદેવસૂરિ આદિ તપાગચ્છના મહા પ્રભાવક આચાર્યો સેંકડો શિષ્યોની સાથે વાસસ્થાન કરતા હતા ત્યાં આજે એક રાત્રિ રહેવા જેટલી પણ સગવડ નથી. આ લખવાનું તાત્પર્ય એ છે કે જૈન ધર્મના તિર્થો, મંદિરો અને ક્ષેત્રો (સ્થળો) જેટલા પૂર્વે હતા તેમાંથી આજે શતાંશ પણ નથી! મહારાજ કુમારપાલ અને મહામાત્ય વસ્તુપાલના બનાવેલા હજારો મંદિરોમાંથી આજે બે આજ્ઞ વિદ્યમાન છે. મહા મંત્રી પેથડશાહે ગંધાવેલા ૮૪ જિનમંદિરો કે જેમના કમ પૂર્વક નામો, મુનિ સુંદરસૂરિએ પોતાની “શુર્વાવલિ” માં સોમતિલકસૂરિનું સ્તોત્ર ટાંકી બતાવ્યા છે. અને રત્નમંડળગણિએ “સુકૃતસાગર” માં ગણાવ્યાં છે તેમાંનું એક પણ દૃષ્ટિગોચર થતું નથી. આ તો ઉદાહરણ રૂપે એક બે જણાના નામો જણાવ્યા છે, પરંતુ આવા તો સેંકડો ગૃહસ્થોના નામો ઇતિહાસના પૃષ્ઠોમાં લખેલાં છે. આ સિવાય એવા હજારો મંદિરો નષ્ટ થઈ ગયા છે કે જેમનું આપણે નામ કામ ઇત્યાદિ કંઈ જાણતા નથી. અનેક મંદિરોમાં હિંદુઓએ પોતપોતાના દેવ-દેવિઓ સ્થાપન કરી દીધાના ઉલ્લેખો, ગવર્નમેંટના પુરાણા શોધખોળના ખાતાનાં રીપોર્ટોમાંથી મળી આવે છે. આવીજ રીતે મુસલમાનોએ પણ મંદિરોની મસજીદો કરી દીધેલી ઘણા ઠેકાણે જોવામાં આવે છે. જે કેટલેક ઠેકાણે આ જૂના જવાહીરોમાંનાં કોઈ કોઈ નંગો બચી રહેલા છે તે આપણી પોતાની અજ્ઞાનતા અને બેદરકારીના લીધે વર્તમાનમાં પણ પતનશિલ થઈ રહેલા છે અને દિવસે દિવસે વધારે જર્જરિત થઈ જમીનદોસ્ત થવા તૈયાર થઈ રહેલા છે.

આર્યાવર્તની બીજી હિંદુ જાતિઓ કરતાં આપણી જૈન જાતિનો પ્રાચીન ઇતિહાસ વધારે ઉપલબ્ધ છે એમ જાણી આપણને જે કંઈક સંતોષ અને હર્ષ ઉપજે છે તેના માટે આપણે આપણા પૂર્વ પુરૂષોનો ઉપકાર માનવો જોઈએ. આપણા પૂર્વજોએ પ્રતિમાં અને પુસ્તક સંબંધી પ્રશસ્તિઓમાં ટુંકી ટુંકી પણ મતલબની જે

ઐત્ય પરિપાટી.

૧૧

ઐતિહાસિક વાતો નોંધી રાખી છે, તેના આધારે આપણે આપણી પૂર્વની સ્થિતિનું જ્ઞાન કરી શકીએ છીએ. આવી પ્રશસ્તિઓ સિવાય બીજાં પણ ઐતિહાસિક પ્રબંધો, ચરિત્રો, પદાવલિઓ, વિશ્લેષણો અને સ્તવનો, સ્વાધ્યાયો છે કે જે ખાસ ઇતિહાસના ઉદ્દેશ્યથી જ લખાયેલાં છે. જૂના તીર્થોના નામો અને તીર્થપતિ તીર્થકરોના ઉદ્દેશો માટે ઐત્ય પરિપાટીઓ અથવા તીર્થમાલાના સ્તવનો બહુજ ઉપયોગી છે. જેવી રીતે જીવવિજયજીએ “ સકલતીર્થ વંદુ કરજોડ ” નામના સ્તવનમાં તથા સમયસુંદરજીએ “ શત્રુજય રીખલ સમોસર્યારે ” એ સ્તવનમાં તીર્થોના નામો સંગ્રહ્યા છે તેવી રીતે પૂર્વના અનેક વિદ્વાનોએ આવી જાતની કૃતિઓ—ઐત્ય પરિપાટીઓ બનાવેલી છે. કેટલાકે તો સ્વયં પોતે યાત્રા કરી આવેલા સ્થળોનાં સ્તવનો બનાવ્યા છે. આવા સ્તવનો ઘણા જૂના જૂના મળી આવે છે. શુજરાતી ભાષા સિવાય સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને અપભ્રંશ ભાષામાં પણ આવી કૃતિઓ થયેલી છે. મહારાજોવામાં આવેલી ઐત્ય પરિપાટીઓમાંથી કેઈ કેઈ તો ૧૨ માં સૈકાની પણ બનેલી છે. કેટલીકમાં ખાસ એકજ ગામના બધા ઐત્યોનાં નામ અને સ્થળ આદિ લખેલાં હોય છે. પાટણ ઐત્ય પરવાડી, સિદ્ધપુર ઐત્ય પરવાડી, ઇલાહુર્ગ ઐત્ય પરવાડી આદિ કૃતિઓ આવીજ જાતની છે. એ બધી ઐત્ય પરવાડીઓ ખજાર લાવવાથી જૂના તીર્થસ્થળો ઉપર કેટલુંક પ્રકાશ પડે તેમ છે તેથી મહેં કમથી એવી કેટલીક કૃતિઓને પ્રકટ કરવાનો વિચાર કરેલો છે.

આ લેખની નીચે આપેલી “ ઐત્ય પરિપાટિ ” રત્નાકર ગચ્છના આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રના શિષ્ય શ્રી જિનતિલકની કરેલી છે. રચ્યાની સાલ આપેલી નથી છતાં લખેલી પ્રતિ ઉપરથી જણાય છે કે સં. ૧૫૦૦ ના પૂર્વે આની રચના થયેલી હોવી જોઈએ. આના બધા મળી ૩૭ પદો છે. જેમાંથી પ્રારંભના ૨૭ પદોમાં ભારતવર્ષના વિદ્યમાન (લેખકના સમયના) તીર્થોનાં નામો છે અને પછીના ૧૦ પદોમાં શાશ્વત તીર્થો વિગેરેનું વર્ણન છે.

જેન ઉપાશ્રય
વડોદરા.

}

—મુનિજિનવિજય ॥

ચૈત્યપરિપાટિ-સ્તવન.

- સરિ સરસતિ સામિણિ તૂં રૂહાડિ, મઝ પૂરિ કરૂં જિમ ચિત્ર પ્રવાડિ;
ત્રિહુ બૂયણે તીરથ છઈ અપાર, તહિં તૂઠીય લાભઈ તીહ પાર. ૧
- વાંદઉ ૧સેત્રુંજ સિરિ આદિનાથ, રાજલિ વર ૨ઉજાંતિ નેમિનાથ;
અનંત ચઉવીસી આદિ તિતથ, સિદ્ધધેત્રિ અનંતા સિદ્ધ જતથ. ૨
- ૩જુનઈ ગદિ પાસ તેજલવિહાર, નવપદ્મવ ૪મંગલપુરિ મઝાર;
પુરિપાસ રિસહ ૫મ્યણી જુહારિ, ૬ભૂંભિલીય સંપ્રતિકે ગઈ વિહારિ. ૩
- ૭પાટણિ ચંદપહ પાય પણઉ, ૮ઉનાગદિ મરૂદેવિ તણઉ;
૯અબહારિ હરિષઈ પાસ ભેટિ, અદબદ આદીસર ૧૦દીવ ભેટિ. ૪
- ૧૧મેલગપુરિ વાંદઉ ઘૂત કલોલ, ૧૨મહૂપ સિરિ વીર કંઈ કલોલ;
૧૩તલાઅઈ અઘરાદેવી મહુહાર, ૧૪પાલીતાણુએ પાસ કૂંચરવિહાર. ૫
- ૧૫ઘોઘે નવખંડ નમે સુ બહિ, જિણુ દીકડં હિય હરિષત થાઉ;
૧૬હાંસુટિ પલાવિ ૧૭સૂરયતિ પાસ, ૧૮રાનેરિ રિસહ સિરિનેમિવાસ. ૬
- ૧૯નવસારીય વાંદઉ સંતિનાહ, ગિહુ ૨૦દમણિ ૨૧સંજણિ શ્રીપાસનાહ;
૨૨સોપારઈ જીવિતસામી જણિ, જસ દંસણિ મૂ મનિ રદઉ ઠાણિ. ૭
- ૨૩નાસકિ ચંદપહ ચંદકંતિ, ૨૪પછઠાણુ સુવયજિણુહર ભંતિ;
૨૫કાન્હડ ઝા આદીસર ઉઠુદેહ, જસ લાભઈ આદિ અનંત છેહ. ૮
- ૨૬કુલપાકિ રિસહ નીલવત્ર ફરિ, અલીઅલ જસ દીસઈ ચંદ સૂર;
૨૭સિરિપુરિ વાંદઉ અંતરિષપાસ, ૨૮ઉંકાર સતિમ જિણેસર સુપાસ. ૯

૧ શત્રુંજય, શ્રી આદિનાથ ૨ ઉજ્યંત (ગિરનાર), શ્રી નેમિનાથ. ૩ જૂનાગઢ, તેજ-
પાસ વિહાર. ૪ માંગરોલ, નવપદ્મવ પાર્શ્વનાથ. ૫ મ્યણી (?) પાર્શ્વનાથ. ૬ ભૂંભલી (જેઠ-
વાઓની), સંપ્રતિરાજનું મંદિર. ૭ પાટણ (પ્રભાસ પાટણ), ચંદ્રપ્રભ. ૮ ઉના, શ્રી આદિ-
નાથ. ૯ અબહાર, પાર્શ્વનાથ. ૧૦ દીવખંદર, અદબદ શ્રી આદિનાથ. ૧૧ મેલગપુર (?) ઘૂત-
કલોલ. ૧૨ મહુઆ, શ્રી મહાવીર. ૧૩ તળાજ, શાંતિનાથ. ૧૪ પાલીતાણુ, કુમારવિહાર
પાર્શ્વનાથ. ૧૫ ઘોઘા, નવખંડ પાર્શ્વનાથ. ૧૬ હાંસુટિ (?)..... ૧૭ સુરત, પાર્શ્વનાથ.
૧૮ રાંદેર, ઋષભદેવ અને નેમિનાથ ૧૯ નવસારી, શાંતિનાથ. ૨૦-૨૧ દમ્મણુ અને સંજણુ,
બન્ને ઠેકાણે પાર્શ્વનાથ. ૨૨ સોપારા, જીવિતસ્વામી. ૨૩ નાસિક (દક્ષિણ), ચંદ્રપ્રભ. ૨૪
પ્રતિષ્ઠાનપુર (પૈઠણ), સુવ્રતજિનમંદિર. ૨૫ કાન્હડ (?) કાયોત્સર્ગસ્થ આદિનાથ. ૨૬ કુલપાક
(દક્ષિણ હૈદરાબાદ તરફ), નીલવર્ણુ:શ્રી આદિદેવ. ૨૭ સિરપુર, અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ. ૨૮ ઉં-
કાર (નિમાડમાં નર્મદા કાંઠે) સત્તમ સુપાર્શ્વનાથ.

ચૈત્યપરિપાટિ-સ્તવન.

૧૩

- ૧ ઉજ્જેણિ, ૨ માંડવગઢ, ૩ સુરગિરંમિ, લાણી રઠ પેથડ જિણહરંમિ;
 ૪ નાંદુડિ, ૫ ડભોઇ નમૂય પાસ, ૬ સીધપુરિ ૭ અંકુલેસરિ મુવય-પાસ. ૧૦
 ૮ ઘણુદીવી પુરી, ૯ ચિખલીય ગામિ, ૧૦ ચાંદગડિ, કલવર ગઘપ ધાર ઠામિ;
 ૧૧ વડહડીય, ૧૨ સીણુર, ૧૩ સંધેડયંમિ, કમિ પાસ-રિસહ વાંદઉં જયંમિ. ૧૧
 સમલીય સુદંસણુ દેવિ વિહારિ, ૧૪ ભરૂયચિ મુણિસુવય જિણુ બુહારિ;
 અગ્યાર દેવાલે દેવ વાંદિ, ૧૫ કાવી રિસહિસર નમિય નાંદિ. ૧૨
 ૧૬ ખંભાયતિ થંભણુધીશ દેવ, બાણૂં નિતુ નિતુ હૂં કરં સેવ;
 સણિ ચાલિ ન ચેત્ર પ્રવાડિ હેવ, છત્રીસ દેવલાં વાંદિ દેવ. ૧૩
 ૧૭ ડહડહ સંતિ ૧૮ ધવલકર્ પાસ રંમ ૧૯ વીણુ આદીસર હાથિદ્રમ;
 ૨૦ ખેસરંડી: ૨૧ આસાઉલિ રિસહ તાય, ૨૨ સેરીસે પાસ છછ ઉદ્ધકાય. ૧૪
 ૨૩ પંચાસરિ ૨૪ કલહલિ વીર-નેમિ, સંધીસરિ પાસ પાડલઈ નેમિ;
 ૨૫ કુડી ૨૬ કપ્પડવાણિજિ નમૂં પાસ, ૨૭ સલપણુપુરિ વંદુ સંતિ-પાસ. ૧૫
 વણુરાય નિવેસીય બહૂય લતિ, પંચાસરિ ૨૮ પાટણિ નમૂંય ઋતિ;
 ચઉસવિ (તિ?) દેવાલે નિતુ વિહાણિ, વાંદઉ જિણુ ભતિહિં ચિત્ત ઠાણિ. ૧૬
 ૨૯ સીધપુર ચઉઆર ઇસિહ વિહારિ વીર નેમીસર તારિ;
 ૩૦ વાયવડયરિ જીવંત સામિ, ૩૧ ભલડીય ૩૨ પાલ્હણુપુર પાસસામિ. ૧૭

૧. ૨-૩ ઉજ્જૈન, માંડવગઢ અને દેવગિરિ (દોલતાપ્પાદ) આ ત્રણે ઠેકાણે પેથડના જિન મંદિરો. ૪-૫ નાંદોદ અને ડભોઇ, શ્રી પાર્શ્વનાથ ૬-૭ સીધપુર (?) અને અંકુલેશ્વર, મુનિસુવત અને પાર્શ્વનાથ ૮-૧૩ ઘણુદેવી, ચિખલી ગામ (?), ચાંદગડ (ચાણોદ ?), વડહડી (?) સીનોર અને સન ખેડામાં કમથી પાર્શ્વનાથ અને આદિનાથ. ૧૪ ભરૂયમાં, સુદર્શના દેવીનો સમલી વિહાર, શ્રી મુનિસુવતસ્વામી તથા ખીજન ૧૧ મંદિરો. ૧૫ કાવી (મહીના મુખડા આગળ), આદીશ્વરદેવ. ૧૬ ખંભાત, સ્થંભનક પાર્શ્વનાથ આદિ ૩૬ જિન મંદિરો. (આ કથન શિખરખંદી દેરાસરોની અપેક્ષા લાગે છે.) ૧૭ ડહડહ (?) શાંતિનાથ. ૧૮ ધોલકા, પાર્શ્વનાથ. ૪૭ વીણુ, આદિનાથ, ૧૯-૨૦ ખેસરંડી અને આસાઉલી (આશપદ્મી), ઋષેભદેવ. ૨૧ સેરીસા, પાર્શ્વનાથ ઉદ્ધર્વકાય (કાયોત્સર્ગસ્થ). ૨૨ પંચાસરા, વીરપ્રભુ. ૨૩ કલ્લોલ, નેમિનાથ. ૨૪ સંખેશ્વર, પાર્શ્વનાથ. ૨૫ પાડલઈ, (પાટડી ?) નેમિનાથ. ૨૬-૨૭ કુડી અને કપડવંજ, પાર્શ્વનાથ. ૨૮ સંખલપુર, શાંતિનાથ અને પાર્શ્વનાથ. ૨૯ પાટણ, વનરાજ સ્થાપિત શ્રી પાર્શ્વનાથ આદિ ૪૦૦ (?) જિનમંદિરો. ૩૦ સીધપુર, મહાવીર દેવ અને નેમીશ્વર આદિના ચાર-આર (૨૬) જિનનાલયો. ૩૧ વાયડ, જીવંતસ્વામિ મંદિર. ૩૨-૩૩ બીલડીયા, અને પાલ્હણુપુર, પાર્શ્વનાથ.

૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧વીજાપુરિ, ૨વીસલપુરિ, ૩અદ્વાણિ, ૪થિરોડ ઉવેસિતૂં રહીય ઠાણિ;
 ૫સાયઠર ૬મોઢેરા પ્રમુષ ઠામિ, લીણુઉ છૂં તાહરછ વીર નામિ. ૧૮
 ૭તારણુગઢિ અજય, ૮છડર નમેઉ, કિરડિરાય થાળીય રિસદેજિ;
 ૯આત્રસૂંખઠ, ૧૦મુહુડા સઘંસંતિ વીર, ૧૧ઢંક નયરી ૧૨ચેલણ પાસ-વીર. ૧૯
 ૧૩કરહેડય, ૧૪લીખોડઠ, ૧૫ચિત્રકુટિ, ૧૬નાગદ્રહિ પાસ તૂં નમી છૂટિ;
 ૧૭પાષારાકરિ, ૧૮કોકરિ, કિસહ-સંતિ, ૧૯આપલેય રિસહ ૨૦દહીઉદ્ર સંતિ. ૨૦
 ૨૧મન્નદ્રિ, ૨૨ધનેરે, ૨૩જંધરાલિ, ૨૪તરવાડઠ, ૨૫આરાસણિ ૨૬ભિલ્લમાલિ;
 સિરિપાસ રિસહ નેમિ ચરણુ લીણુ, ૨૭વાલી ૨૮ખિત્રિસી, ૨૯રામઠ,
 ૩૦રામસીણિ. ૨૧
 ૩૧જીરાઉલિ લેટઉ પાસનાડ, હિતતથૂરૂટઉ ભાવઠિ છૂજિ સણાહ;
 દૂખાપીડાની કરઠ સાર, એ રૂજિ જસઉ વાર વાર. ૨૨
 ૩૨અરખદગિરિ ગર્યઠ ચડીય ગેલિં, આદીસર દીઠં રંગરેલિ;
 લૂણિગવસહી બાલપ્રદ્યારિ, બાવીસમઉ જિણુવર તૂં જુહારિ. ૨૩
 ૩૩નાંદીય, ૩૪વડાજીલી, ૩૫બળણુવંમિ, ૩૬હાથુંડી, ૩૭મુંડયલઠ ૩૮નાણુયંમિ;
 ૩૯સાદ્રડી, ૪૦કાસદ્રહિ, ૪૧વડગામિ, ૪૨મહાહડિ વીર જીવંતસ્વામિ. ૨૪
 ૪૩ચાડપી, ૪૪ફલઉધી, ૪૫સમીય પાસ, ૪૬બલઉડિ, ૪૭નાગઉરિનઠ ૪૮ઉચિ પાસ;
 ૪૯કલિકુંડી, ૫૦વાણારસિ, ૫૧મુહુરી પાસ, સચરાચરિજગિ થિઉ પૂરઠ આસ. ૨૫
 ૫૨દીલી છઠ રાવણુ પાસણામ, ૫૩હથિણાગિર અર સંતિ કુંથુ ઠામ;

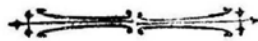
૧-૬ વીજાપુર, વિસલપુર, અદ્વાણુ (આણુની પાસે) થરાદ, સાચોર અને મોઢેરા પ્રમુખ તીર્થોમાં શ્રી મહાવીર. ૭ તારંગા, અજિતનાથ. ૮ છડર, કીર્તીરાય સ્થાપિત ઋષભદેવ. ૯ આત્રસૂણા (અમદાવાદ પાસે), શાંતિનાથ. ૧૦ મહુધા, મહાવીરદેવ. ૧૧ ઢંક પાર્શ્વનાથ. ૧૨ ચેલણુ, મહાવીરદેવ. ૧૩-૧૬ કરેડા, લીખોદરા, ચિત્તોડ, અને નાગદામાં, શ્રી પાર્શ્વનાથ. ૧૭ પાખર(?), ઋષભદેવ. ૧૮ કોકર, શાંતિનાથ. ૧૯ આપલેય, ઋષભદેવ. ૨૦ દધિપદ્ર, શાંતિનાથ. ૨૧-૨૬ મન્નદ્રા, ધનેરા, જંધરીલ, તરવાડા, આરાસણુ અને ભિન્નમાત્ર સ્થાનોમાં; પાર્શ્વનાથ, ઋષભદેવ અને નેમિનાથ ભગવાન ૨૭-૩૧ વાલી, ખિત્રસ, રામઠ, રામસેણુ અને જીરાઉલામાં, પાર્શ્વનાથ. ૩૨ આબૂ, આદીશ્વર ભગવાન, લૂણિગવસહિમાં શ્રી નેમિનાથ. ૩૩-૪૨ નાંદિયા, વડાવલી, બળણા, હથુંડી, મુંડયલા, નાણા, સાદ્રડી, કાસદ્રા, વડગામ અને મદાર ગામમાં જીવિતસ્વામી શ્રી મહાવીર. ૪૩-૪૮ ચાડપ, ફલોધિ, સમી, બલોર, નાગોર અને ઉચા (?) ગામમાં શ્રી પાર્શ્વનાથદેવ. ૪૯-૫૧ કલિકુંડ, બનારસી, અને મથુરામાં પાર્શ્વજિન. ૫૨ દીલીમાં રાવણુ-પાર્શ્વનાથ, ૫૩ હસ્તિનાપુર શાંતિનાથ, કુંથુનાથ અને અરજન.

ચૈત્યપરિપાટિ સ્તવન.

૧૫

આદિસર નઈ નમઈ સહુ કોઈ, બોલઈ ^૧ જાલંધરિ જઈય જોઈ.	૨૬
બૈભાર અઠાવય ગિરિવરંભિ, સંમેતસિહરિ મણિ મંદિરંભિ;	
અઉવીસ વિ જિણંવર નમૂંય પાય, ચક્રાહિવ થાપીય ભરહરાય.	૨૭
સત્તાણુવઈ સહસ ત્રેવીસ તોઈ, ચલુસીલપ ચેઈય અઠ્ઠ લોય;	
પાયાલિ લવણુ મય દહન કાય, સત્તકોડિ બહુત્તરિ લાપ ગાય.	૨૮
નંદિસરિ કુંડલિ રૂયગિ સાઈ, પ્રાસાદ ચઉમારા અચ્છઈ પાઈ;	
ઇણું પરિ વાંદઈ જિણુ લવણુ જોઈ, બત્રીસસઈ ગુણસઈ તિરીયલોય.	૨૯
પન્નરસઈકોડિ બાયાલકોડિ, અઠાવન લાપનઈ અસીય જોડી;	
છત્રીસ સહસ શાસતા બિંબ, હૂં વાંદઈ નિતુ નિતુ નિરવિલંબ.	૩૦
જોસી વ્યંતર માંહિ અસંખ કોડિ, જિણુબુઅણુ નમું કર બે જોડિ;	
સિરિ રિસહ ચંદ્રાણુ વારિસેણુ, વર્દમાન નમું તહિં તપણુણુ.	૩૧
અતીત અનાગત વ્રતમાન, તીર્થકર વીસઈ વિહરમાન;	
દુનિ કોડિ કેવલધર નમૂંય પાય, દુનિ કોડિ સહસનઈ સમણુરાય.	૩૨
'જહિં' જન્મ હુઉ જિણિ લીધી દિખ્યા, બિપનઈ જ્ઞાન ઈ લાધઈ મુખ;	
તહિં દેસના કીધી સામિસાલ, સવિ ભૂમિ ફરસીય દુઃખ ટાલિ.	૩૩
પુરિ પાટણિ નેસ નવેસ દેશ, ગિરિકંદરિ જલ થલિ બહુ પયેસિ;	
જં કિંવિ તીરથ તિહૂયણુ અપાર, જિણુબિંબ સવિ હૂં તીંહમજ બુહાર.	૩૪
સુવિહાણુ વિહાણુઈ આજ અમ્હ, બુ વાંધાં જિણુવર પાય તુમ્હ;	
હીયડલઈ બિલટીઓ હરિષ આજ, જાણે મઈ લાધઈ મુગતિ રાજ.	૩૫
સિરિ તીરથમાળા થોત્ર એઉ, જો પઢઈ, ગુણુઈ સુણુઈ મન ધરે ઉ;	
તહિં તીરથયાત્રા ફલઈ બુદ્ધિ, પઉમાવઈ અધિકિ પૂરઈ રિદ્ધિ.	૩૬
રયણુાયડિ ગરિછ શ્રીહેમચંદ્રસૂરિ, સોહએ જિમ પૂનિમચંદ;	
તસ સીસ નામઈ જિણુ તિલચસૂરિ, કેઈ ચેત્ર પ્રવાડિ એ લાવ ભૂરિ.	૩૭

। इति सर्वं चैत्य परिपाटि समाप्ताः ।

૧ જાલંધર [કાંગડા ?] શ્રી આદિનાથ તથા વૈભારગિરિ, અજ્ઞાપદ, સંમેતશિખર આદિ તીર્થોમાં તેમજ ઉદ્ધવ, અધો અને તિરશ્ચીત લોકમાં અતુર્વિંશતિજન.

નૂતન વર્ષની ભાવનાઓ.

ત વર્ષની સમાપ્તિ અને નવિન વર્ષની શરૂઆત એ કાળની ગણતરીમાં મુખ્ય લાગ લગ્નવે છે. હિંદુઓમાં શુજરાત અને કાઠીયાવાડાદિ પ્રદેશમાં નવિન વર્ષની શરૂઆત કાર્તિક માસથી થાય છે, તે વિક્રમ સંવત નામથી ઓળખાય છે. વિક્રમની વીશમી સદીના સંવત ૧૯૫૬ ના વર્ષના શ્રાવણ માસથી મહારાજન્મ થયો તેને ગયા અશાઠ માસમાં ૧૩ વર્ષ પુરા થઈ આ માસથી ચૌદમા વર્ષની શરૂઆત થાય છે. જૈનદર્શનમાં ચૌદમા અંકનો મહિમા તત્ત્વજ્ઞાનની ખાખતમાં ઘણો અગત્યનો લાગ બળવે છે. તિથીઓની અંદર દરેક ચૌદશે પખવાડીઆમાં જે કંઈ પ્રાયશ્ચિત લાગ્યું હોય તેને માટે યથાશક્તિ તપ કરવામાં આવે છે અને પાક્ષિક પ્રતિક્રમણ કરવામાં આવે છે. વ્રતધારી અને મૂનિઓને તે ફરજિયાત છે. બીજાઓએ આવસ્યક ક્રિયા તરીકે તે કરવાની ફરજ છે. જૈન શાસ્ત્રકારોએ, શ્રુત જ્ઞાનને ૧૪ પુર્વની સંજ્ઞાથી ઓળખાવે છે. ચૌદપુર્વિમુનિઓ હોય છે, અને તે નિશ્ચે સમકિતવંત હોય છે. પુર્વધરોને શ્રુતજ્ઞાનીની સંજ્ઞાથી ઓળખવામાં આવે છે. જગત્ની અંદર રહેલા પદાર્થને શ્રુતજ્ઞાનીઓ શ્રુતજ્ઞાનના બળથી કેવળજ્ઞાનીની પેઠે જાણી શકે છે. અને પદાર્થના ભાવનું વર્ણન કરી શકે છે. આહારક લબ્ધિના અધિકારી ચૌદ પુર્વિજ હોઈ શકે. આહારક લબ્ધિવંત મુનીની શક્તિ ઘણી હોય છે. એ વિષય શાસ્ત્રદ્વારે સમજવાને લલામણુ કરવામાં આવે છે. વર્તમાનમાં પુર્વધરોનો અભાવ છે. વર્તમાનમાં વર્તતા જ્ઞાનીઓની અપેક્ષાએ શ્રુતજ્ઞાનીઓનો આત્માનંદ કેટલા બધા વધુ પ્રમાણમાં હશે, તેની કલ્પના કરવી અશક્ય છે. નૂતન વર્ષમાં મહારા વાચકો અને જૈનશાસનના અનુયાયીઓ શ્રુતજ્ઞાનમાં ઘણા આગળ વધો અને જૈનેતર બંધુઓના ઉપર કાર્ણુયભાવ લાવી જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો સ્વાદ તેમને બતાવી આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરવાની તેમનામાં જીજ્ઞાસા ઉત્પન્ન કરો એવી મહારી પહેલી ભાવના છે.

જૈન દર્શનના તત્ત્વજ્ઞાનીઓનું સાધ્ય-લક્ષ્યિંદુ-કર્મ રહિત થઈને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનું હોય છે. મોક્ષસ્થાન ચૌદ રાજલોકના ઉપલા પ્રદેશમાં છે. જ્યાં કર્મભગથી રહિત થએલા સિદ્ધ જીવો અલોકને ફરસીને આદી અનંત ભાગે રહે છે. અને અગ્યાબાધ આનંદમાં રમણુતા કરે છે. ચૌદ રાજલોકની અંદર રહેલ છકાયના જીવોમાં ફક્ત મનુષ્ય પંચેદ્રિ જીવજ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાને ઉદ્ધોગ કરી શકે છે. ગર્ભજ મનુષ્ય પંચેદ્રિ શિવાયના જીવોમાં તેની લાયકી હોતી નથી. વર્તમાનમાં આ ભરત-

નૂતન વર્ષની લાવનાઓ.

૧૭

ક્ષેત્ર આશ્રિ આચાર્યવર્ય લગવંત જંબુસ્વામિ પછી મોક્ષ મેળવવાની લાયકાત-વાળા જીવો ઉત્પન્ન થઈ શકતા નથી. એટલે આ ક્ષેત્ર માટે આ કાળમાં તેમ બનતું નથી. એથી આરામાં ઉત્પન્ન થયેલા જીવોમાંજ એ લાયકાત હોય છે. હાલ પાંચમા આરામાં ઉત્પન્ન થયેલા જીવોમાં એ શક્તિ હોતી નથી. તો પણ એ માર્ગ માટે કરેલા પ્રયાસથી તેઓ થોડા કાળમાં અથવા આવતા લવમાં મહાવિદેહ ક્ષેત્ર જ્યાં વર્તમાનમાં તિર્થંકરલગવંત વિચરે છે, અને જ્યાં સદાકાળ એથી આરાના લાવ વર્તે છે ત્યાં ઉત્પન્ન થઈ મોક્ષસ્થાન પ્રાપ્ત કરી શકે છે. એ સ્થાન પ્રાપ્ત કરવાને સાડ ચૌદ સ્થાનનું સ્વરૂપ ખાસ સમજવા જેવું છે. અધ્યવસાયની વિશુદ્ધિ અને પૌદ્ગલિક દશાના ત્યાગથી જીવ જીવ જીવ સ્થાનમાં ચડી શકે છે. અનાદિ કાળથી મિથ્યાત્વમાં વર્તતો જીવ અપૂર્વકરણાદિવિર્યોલાસ અને નિર્મળ અધ્યવસાયથી જીવ ચતુર્થ સ્થાનક જે અવિરતી સમ્યક્ ગુણસ્થાનકના નામથી ઓળખાય છે. એ સ્થાન જીવ દર્શનમોહનીની ત્રણ પ્રકૃતિ-મિથ્યાત્વ-સમ્યક્ અને મિશ્ર તેમજ કષાય મોહનીની પહેલી ચોકડી જે અનંતાનુબંધીની ચોકડી એ નામથી ઓળખાય છે, તેનો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, અથવા ક્ષય કરવાથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે. તેજ જીવ ઉત્તરોત્તર અધ્યવસાયની શુદ્ધિ અને વિભાવદશાના ત્યાગથી ચૌદમું ગુણ-સ્થાન પ્રાપ્ત કરવાનો અધિકારી બને છે. શુદ્ધ દેવ, ગુરૂ અને ધર્મની શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થઈ વધતી જાય છે, અને તેમનો આરાધક બને છે. અને તે અધિકારને માટે આ લવમાં પ્રયાસ કરવામાં આવે તો આગામીકાળે ઉપલા દરજ્જાના ગુણસ્થાનકો મેળવવાનો માર્ગ ઘણો સરલ થઈ જાય છે. નૂતન વર્ષમાં સમ્યક્જ્ઞાનનો વધારો થાય અને રત્નત્રયી સમ્યક્જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રના આરાધક વધુ અને વધુ પ્રમાણમાં જીવો ઉત્પન્ન થઈ પ્રવચનના પ્રભાવિક થાય એ માહારી બીજી લાવના છે.

વર્તમાનમાં મતિ અને શ્રુતજ્ઞાન વર્તે છે. કેવળજ્ઞાન અને મનઃપર્યવજ્ઞાનનો અભાવ છે. અવધિજ્ઞાનની ભજના છે. અવધિજ્ઞાની જીવ હાલ જાણવામાં નથી. શ્રુતજ્ઞાનના ચૌદ લેદ છે. એ લેદો સમજવા જેવા છે. મતિ અને શ્રુતજ્ઞાનાવર્ણી કર્મના ક્ષયોપશમથી એ જ્ઞાનની નિર્મળતા વધે છે. શ્રુતજ્ઞાનના અભ્યાસથી એ જ્ઞાનમાં ઘણો વધારો થાય છે. “લણતાં પંડિત નિપજે” એવી લૌકિક કહેવત છે. મરહૂમ ન્યાયાભોનિધિ શ્રી આનંદવિજયજી ઉર્ફે આત્મારામજી માહારાજના ચારિત્રની શરૂઆતના કાળમાં દરરોજ સો સો ૧ લોક કંઠાત્ર કરતા-એ શક્તિ વધતાં તેઓ ૨૫૦ સુધી ૧ લોક કરવાની શક્તિ ધરાવતા એમ સાંભળવામાં છે. અભ્યાસથી શું ન થઈ શકે ? શ્રુતજ્ઞાનના અભ્યાસીઓની સંખ્યામાં ઘણો વધારો થાયો એ માહારી ત્રીજી લાવના છે.

જૈન દર્શનકારો જગત્માં નવતત્ત્વ માને છે, તેમાં જીવ અને અજીવ એ મુખ્ય છે. બાકીનાનો સમાવેશ એ બેમાંજ થાય છે. જીવ અને અજીવ એ પ્રત્યેકના ચૌદ ચૌદ ભેદ છે, એ ખાસ સમજવા જેવા છે. નવતત્ત્વના અભ્યાસીઓની સંખ્યા પ્રમાણમાં અદ્ય છે. નવતત્ત્વના અભ્યાસ સિવાય તત્ત્વશ્રદ્ધા થવી મુશ્કેલ છે. સુક્ષ્મ તત્ત્વજ્ઞાનમાં પ્રવેશ કરવાને સારૂ નવતત્ત્વોદિ પ્રકરણોના અભ્યાસની ખાસ આવશ્યકતા છે. જેઓનાથી અભ્યાસ થઈ શકે તેઓએ જાતે અભ્યાસ કરવો અને જેઓનાથી અભ્યાસ થઈ શકે તેમ ન હોય અને બીજી રીતે અભ્યાસ કરનારાઓને મદદ કરી શકવાની શક્તિ હોય તો તેઓએ અભ્યાસીઓને યથાશક્તિ મદદ કરવી એ તેમની ફરજ છે. એ ફરજ સમજી તે ફરજ અદા કરનારાઓની સંખ્યામાં ઘણા વધારો થાયો એ માહારી ચોથી ભાવના છે.

ચૌદ રાજલોક એ અસંખ્યાત પ્રદેશાત્મક છે. આત્માના પ્રદેશો પણ અસંખ્યાતા છે. ચૌદ રાજલોકમાં એક પણ પ્રદેશ એવો નથી કે જે પ્રદેશે આપણા જીવે જન્મ મરણ કરેલું ન હોય અથવા તેનો આપણને સ્પર્શ થયો ન હોય. એ ચૌદ રાજલોકમાં સાત રાજ અધોલોક છે. અને સાત રાજ ઉર્ધ્વલોક છે. તેનું પ્રમાણ અને સ્વરૂપ સમજવા જેવું છે, તેના વર્ણનનું આ સ્થાન નથી, એ એક સ્વતંત્ર વિષય છે. આપણે અવ્યાબાધ આત્માનંદ સ્થાન પ્રાપ્ત કરવાને સાત રાજ જેટલા ઉર્ધ્વ પ્રદેશમાં જવાનું છે. અડધ પંથે આપણે આવ્યા છીએ. પંથ વચે પ્રભુદર્શન-જૈન દર્શનની પ્રાપ્તિ થઈ છે. અહીં આપણને આપણા કર્તવ્યનું ભાન થાય છે. હવે આપણે એવા વિચાર અને આચારનું આલંબન કરવાનું છે કે પુનઃ આપણે તે અધોલોકમાં જવાનો પ્રસંગ આવે નહીં. અધોલોકમાં ભુવનપતિ અને સાત નર્કના સ્થાન છે. રૌદ્રધ્યાનમાં વર્તતો જીવ જો આવતા ભવનું આયુ બાંધે તો પ્રાયેઃ નર્કાયુ બાંધે. રૌદ્રધ્યાન એ ગતિનું કારણ છે. ધ્યાનના જે ચાર ભેદો છે, તેમાં ૧ આર્તધ્યાન ૨ રૌદ્રધ્યાન, ૩ ધર્મધ્યાન અને ૪ શુક્લધ્યાનનો સમાવેશ થાય છે. આર્તધ્યાનમાં વર્તતો જીવ જો આવતા ભવનો બંધ પડે તો પ્રાયેઃ તિર્યચના ભવનું આયુષ બાંધે. અને રૌદ્રધ્યાનમાં વર્તતો બંધ પાડે તો નરકાયુનો બંધ પાડે. ધર્મધ્યાનમાં વર્તતો જીવ મનુષ્ય અને શુક્લધ્યાનમાં વર્તતો જીવ દેવાયુના બંધ પાડે. શુક્લધ્યાની જીવ ક્ષપકશ્રેણી માંડી કર્મ ખપાવી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરી શકે; પણ આપણે ઉપર જોઈ ગયા છીએ કે વર્તમાનમાં આ ક્ષેત્રઆશ્રિ તેનો અભાવ છે. ત્યારે હવે આપણે આગામી ભવના માટે એટલી કાળજી રાખવી જોઈએ કે મનુષ્ય ભવમાંથી હલકી કોટીમાં આપણે જઈએ નહીં. અહીંજ સંભાળ રાખવાની છે. મનુષ્ય ભવની દુર્લભતા દશ દ્રષ્ટાંતથી શાસ્ત્રકારોએ દર્શાવી છે. ઘુણાક્ષર ન્યાયની પેઠે મનુ-

નૂતન વર્ષની ભાવનાઓ

૧૯

ખ્યનો ભવ ઘણો દુર્લભ છે. લાકડાની અંદર ઊપજતા કીડા જે ઘુણા નામથી ઓળખાય છે. જે લાકડામાં ઉત્પન્ન થાય છે અને લાકડામાં કોતરે છે; તેથી સ્વભાવિક અક્ષરો પડે છે. અક્ષરો કોતરવાનો તેમનો ઇરાદો કે પ્રયત્ન હોતો નથી. તેવીજ રીતે ઇરાદા પુર્વક મનુષ્યભવ મળી શકતો નથી. પણ પુર્વભવમાં જે કંઈ શુભ કૃતિ કે ભાવના ઉત્પન્ન કરી હશે તેના યોગે આ ભવ પ્રાપ્ત થયો છે. આવો અમુક મનુષ્યભવ પ્રાપ્ત કરી વિષય કષાયમાં રક્ત થઈ જીવન પુરૂ કરીશું તો પછી આત્માનંદ પ્રાપ્ત થવો મુશ્કેલ છે. આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરવાની કુચ્છી તો ધર્મધ્યાન અને શુકલધ્યાનનું સ્વરૂપ સમજી તેમાં રમણતા કરવી એ છે. તેમાંજ આપણું ભાવી સુખ અને આનંદ છે. ધર્મધ્યાની અને શુકલધ્યાની જીવ અશાતા વેદની-કર્મ બાંધી શકે નહીં અને અશાતા વેદની કર્મનો બાંધ જો ન પડે તો ભાવી આશાતા વેદની કર્મ ભોગવવાનો પ્રસંગ જ આવવાનો નહીં. જ્યાં કારણનો અભાવ ત્યાં કાર્યનો અભાવ જ હોય એ ન્યાય છે. નૂતન વર્ષમાં જીવો ધર્મધ્યાન અને શુકલધ્યાનના અભ્યાસી બની આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરો એવી માહારી અંતીમ ભાવના છે.

આ માસમાં આપણા વાર્ષિકપર્વ પર્યુષણપર્વ આવવાનાં છે. એ પર્વનું શુદ્ધ રીતે આરાધન કરનાર, શ્રદ્ધાપૂર્વક કટપસૂત્ર સાંભળનાર કર્મ નિર્જરાવી આત્માનંદ મેળવી શકે છે. ગતવર્ષમાં જે કંઈ અશુભ કર્મબાંધના કારણ સેવ્યા હોય, અથવા કોઈની સાથે વેર વિરોધ થયો હોય તો વાર્ષિક પ્રતિક્રમણ અને ક્ષમાપના શુદ્ધ અંતઃકરણથી કરી કર્મરહિત થવાને માટે પ્રયત્ન કરવાની ફરજ નહીં ભૂલવાને જો આ પ્રસંગે સૂચના કરું તો તે અવસરસર છે. ગતવર્ષમાં સાંસારિક કાર્ય અને ધર્મધ્યાન અને આત્મહિતના કાર્યમાં જીવનનો કેટલો કેટલો કાળ ગયો તેનું બારીક રીતે અવલોકન કરીશું, તો આપણને સમજવાને અડચણ પડશે નહીં. અત્રે વ્યવહાર અને નિશ્ચય દૃષ્ટિથી તપાસ કરવાની છે. વ્યવહાર દૃષ્ટિથી તપાસ કરીશું તો જાણે આપણે ઘણું કામ કર્યું છે અને કૃતકૃત્ય થઈ ગયા છીએ એમ લાગશે; પણ આત્મહિત અને આત્માનંદને માટે એ દૃષ્ટિથી અવલોકન કરવાનું નથી. અહીં તો નિશ્ચય દૃષ્ટિથી તપાસ કરવાની છે. ને તે કરીશું તો જ આપણે આપણા હિતાહિતનો વિચાર કરી શકીશું. આત્માને હિતાવહ કયું કાર્ય આપણે કર્યું, એનોજ આપણે તપાસ કરવાનો છે. જેટલા જેટલા અંશે તેવાં કાર્ય વધુ થયાં હશે, તેટલે તેટલે અંશે તત્ત્વથી આપણી પોતાની જાતને ફાયદો છે. પર્યુષણ જેવા પવિત્ર દિવસોમાં આ કાર્ય આપણે ખાસ કરવાને ભૂલવું જોઈતું નથી. જો એક વખત અવસર જવા દીધો તો ફરી એક વર્ષ સુધીમાં એવો અવસર આવવો મુશ્કેલ છે. જો એ કાર્ય આપણે ફત્તેહમંદીથી કરીશું તો તેનાથી કેવો આનંદ મળશે, એ અનુભવની

વાત છે. અનુભવ કરી જોઈશું તો ખબર પડશે. માટે એ અવસર ફોગટ ન શુભાર્થ જાય એના માટે આપણે ખાસ સાવચેતી રાખવાની છે.

નૂતનવર્ષમાં જૈન શાસન જયવંતુ વર્તો અને સકળ જગતના જીવો વૈરવિરોધ રહિત થઈ, આત્માનંદના લોગી થાઓ, એજ મહારી પ્રબળ ભાવના છે.

વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ—વડોદરા.

કર્મ મિમાંસા.

(૩)

(ગતાંક અશાઠ માસના પા. ૩૦૮ થી શરૂ.)

વે કર્મના પ્રવર્તન સમયે અર્થાત નવા કર્મોની રચનામાં કયા તત્ત્વો નિયામક હોય છે તે સમંધી અદ્ય વિવેચન કરીશું.

આપણા નિત્યના વિચારોથી આપણું ચારિત્ર અંધારુ છે:-
આર્ય ધર્મોના પ્રત્યેક શાસ્ત્રનું અવલોકન કરો. અનુભવી જનોને પૂછો.

અથવા તમારા પોતાના અનુભવથી ખાત્રી કરો તો પણ આ કથનની સત્યતાની તમને પ્રતીતિ થવા યોગ્ય છે, આજે મનુષ્ય જે કાંઈ છે તે તેના ભૂતકાળના વિચારોના જ પરિણામે છે. મહાત્મા જેસે પણ કહ્યું છે કે “As a man thinks, so he is” અર્થાત માણસ જેવા વિચારો કરે છે તેવો તે બને છે. દરેક મનુષ્ય થોડાજ દિવસ આ કથનને પોતાના સમયે સત્ય કરવા પ્રયત્ન કરે તો તેને પોતાના અનુભવની ખાત્રી મળી શકે તેમ છે. એ પ્રયત્નનો માર્ગ પણ બહુ સરલ છે અને થોડાજ કાળમાં એ નિયમના અચળપણાનું ભાન થાય છે. આ જમાનો બહુ થોડા કાળમાં પ્રત્યેક પ્રયત્નનું ફળ ઇચ્છનારો બની ગયો છે, પરંતુ ધૈર્ય અને અંત વીના તેવું ફળ મેળવી શકાતું નથી એ પ્રાથમિક સિદ્ધાંત ઘણીવાર ભૂલી જવાય છે, તેમ છતાં હમે કહીએ છીએ કે ઉપરોક્ત નિયમના અરાપણા વીણે તમારે ખાત્રી જોઈતી હોય તો થોડા કાળ નીચેની પદ્ધતિએ ઉલોગ કરવા લલામણુ છે.

ધારો કે વિચારો દ્વારા તમે તમારા ચારિત્રના અંધારણમાં કાંઈક શુભ અંશ ઉમેરવા અથવા કાંઈ નહીં ઇચ્છવા યોગ્ય અંશ તેમાંથી કાઢી નાખવા માગો છો, કેઈ માનસિક નબળાઈ, અદૃઢપણું, સ્વર્થપરતા, અથવા વિષયલાલસાના પ્રા-

કર્મ મિમાંસા.

૨૧

બલ્યથી છુટા થવા ઇચ્છા ધરાવો છો અથવા તમારો મીઠાજ તમે હાથમાં રાખી શક્તા નથી અને જીવનના અનેક નાના નાના તુચ્છ પ્રસંગોમાં છેડાઈ જઈ તમારી નબળાઈનો પરિચય આપો છો. આવા પ્રકારની અપૂર્ણતાઓ અથવા ખામીઓ એ કાંઈ શુન્દા નથી, તેમજ તે માટે તમને ફાજદારી કાયદાનો પણ કાંઈ પ્રતિબંધ નથી, માત્ર હૃદયની દુર્બળતા છે. હવે માનો કે તમોને કોધ કરવાની બહુ ટેવ પડી ગઈ છે અને વાત વાતમાં મીઠાજ ખોવાઈ જાય છે. તમને પોતાને પણ ખબર છે કે મારી આ આદત બહુ ખરાબ છે અને કુટુંબ અને સમાજમાંથી એ કારણને લીધે મારી કિંમત બહુ ઓછી થાય છે. છતાં ટેવ એવી ચીજ છે કે તેના ઉપર મજબુત અંકુશ ન રાખવામાં આવે તો તે પુનઃ પુનઃ અજ્ઞાતપણે આપણા અંતઃકરણની સપાટી ઉપર આવી પોતાના અસ્તિત્વનો પરિચય આપે છે. આ ચારિત્ર-દુષણથી મુક્ત થવા માટે હવે તમને પ્રબળ ઇચ્છા થઈ છે, અને દોષ ટાળવાની ઇચ્છા કયા મૂર્ખને ન હોય ? તેથી તમે ઉપરોક્ત નિયમને તમારા પોતાના સંબંધમાં પ્રવર્તાવવા માગો છો. એ નિયમ કહે છે કે “તમે જેવા વિચારો કરો તેવા તમે બનો છો” આમ છે તો હવે તમારે એવા વિચારો કદી જ ન કરવા જોઈએ કે “હું બહુ ચીઢીયા સ્વભાવનો માણસ છું. મારો મીઠાજ મારા હાથમાં નથી.” કેમકે એમ કરવાથી તમે ચીઢીઆપણાના વિચારો કરો છો અને એ ટેવના મૂળમાં વિચારો રૂપી જળ રેડી તેને અધિક પોષણ આપો છો. તમે કોધનું ચિંતન કરો છો તો તમે જરૂર કોધની મૂર્તિ બનવાના. કેમકે “જે જેનું ચિંતન કરે તે તે મય થઈ જાય” એવો કર્મસત્તાનો સનાતન અને વિશ્વવ્યાપી મહા નિયમ છે. આથી તમારે કોધને બદલે “ક્ષમા” નું ચિંતન કરવું જોઈએ. ક્ષમા શુણના સ્વરૂપની રૂપરેખા તમારા હૃદયપટ ઉપર કલ્પનાની પીંછીથી ચીતારો અને તેના ચિંતનમાં થોડીવાર મશગુલ બનો. શુણનું ચિંતન ન બને તો તે શુણના ધારક કોઈ આદર્શ મહાપુરુષ, જેનામાં એ શુણનો બહુ પ્રકર્ષણે આવિર્ભાવ હોવાનું તમે માનતા હો, તેનું ચિંતન કરો. તેના ધૈર્યનું, કોધના પ્રબળ નિમિત્તોની મધ્યમાં તેણે જે દૃઢતા રાખી હોય તેનું—તેની આનંદ-મંગળ પ્રકૃતિનું ચિત્ર તમારી માનસ-ચક્ષુ આગળ રચો અને હમેશા ક્ષણ બે ક્ષણ તેને જોયા કરો. થોડા દિવસ અવ્યવહિતપણે—નૈરંતર્યપૂર્વક આ અભ્યાસ રાખવાથી તમને પોતાને તમારી પ્રકૃતિમાં અદ્ભૂત અવસ્થાંતર પ્રતિત થશે. એ એકજ અનુભવથી તમને ખાતરી થશે કે એ નિયમ કેવું સત્વર રૂળ દેનાર અને અમોઘ છે. અને એક વખત બ્યારે તમને ખાતરી થશે એટલે તમારા જીવનના સર્વ પ્રસંગોમાં એ નિયમ પ્રવર્તાવવાનું તમને મન થયા સિવાય રહેશે નહીં. હમેશા સવારમાં પાંચજ મીનીટ તમો જે શુણને ઇચ્છતા હો તેનું ચિંતન કરો. અથવા

પ્રાર્થના-ભૂવન-દેવાલયમાં જઈ તમારા ઇષ્ટ દેવના સ્વરૂપના અનંત ગુણો માંહેના એ ખાસ ગુણનું સ્મરણ અને ચિંતન કરો. પરમાત્મા સર્વ ગુણોના પરમ નિકેતન છે. મનુષ્ય આત્મા તેને જે ગુણની જરૂર હોય તે ગુણને પોતાના ચિંતન દ્વારા તેમની પાસેથી આકર્ષી લઈ પોતાના સ્વરૂપને સમૃદ્ધ કરી શકે છે. પરંતુ શરત એટલીજ કે જ્યાં-સુધી એ ગુણની ઠીક ઠીક કળા તમારામાં ઉદય ન પામે, ત્યાંસુધી તમારે દરરોજ તે ગુણનું ધ્યાન કરવું જોઈએ. એક દીવસ તેમ કર્યું અને વળી એક અઠવાડિયું પડતું સુકર્યું, વળી બે દિવસ. ખુબ જોર પૂર્વક ભાવના ભાવી અને વળી એ વાત કેટલાક દીવસ વિસારે પાડી, એમાં કાંઈજ સાર નથી. અત્યારે આપણો જમાનો એવો ક્ષણ-સ્વભાવી અને તરલ પ્રકૃતિનો બની ગયો છે કે થોડા દીવસ પણ નિરંતરના પ્રયત્ન પૂર્વક નિયમિત અભ્યાસ કરવાનું ધૈર્ય બતાવી શકતો નથી. થોડો એકદમ જોસ ચઢે છે અને પાછું, તે જોસનો પ્રત્યાઘાત થતાં, એકદમ તે નરમ પડી જાય છે. આ જોસ આવવો તે શકિતનું સુચક નથી પણ મનુષ્ય આત્માની મોટામાં મોટી નબળાઈ છે. અતિઆવેગ એ બળને નહી પણ સન્નિપાતના રોગવાળા મનુષ્યને જેવા આંચકા આવે છે તેવા નહિ ઇચ્છવા યોગ્ય સામર્થ્યને સૂચવે છે. આથી મનુષ્યોએ એવા ક્ષણિક આવેગને વશ બની કોઈપણ કાર્યમાં નહી પડતા ધૈર્ય અને દૃઢતા પૂર્વ પ્રત્યેક કાર્યમાં પડવું જરૂરનું છે. અને તેમ ન થાય ત્યાં નિરાશા જ નિર્માણેલી હોય છે. આથી ઉપરોક્ત નિયમના ફળની પ્રતીતિ માટે જે અભ્યાસ આવશ્યક છે તે થોડા દીવસ નિરંતર અને નિયમિત અભ્યાસ છે. અનિયમિતતા એ મનુષ્યને ઘાણીના બળદ જેવો બનાવે છે. એ બળદને મહેનત અને પરિશ્રમ બીજા બળદો કરતાં જરાપણ ઓછો કરવો પડતો નથી-ઉલટો અધિક હોય છે-છતાં દિવસના શ્રમને અંતે તેણે એક પણ કદમ આગળ લઈ્યું હોતું નથી. આથી નિયમીતપણું એ અભ્યાસના ફળનું એક અત્યંત આવશ્યક અંગ છે. અને ભૂતકાળની એકત્ર થયેલી કર્મસત્તા જે ટેવરૂપે પરિણમેલી હોય છે, તેને નિવારવાનું અમોઘ શસ્ત્ર છે.

ચિંતન કેવા પ્રકારે કરવું એ માટે ચોક્કસ પ્રકારના નિયમ આપી શકાય નહીં. જે ગુણની તમારે જરૂર હોય તેનું ચિત્ર રચી તે તમને બહુજપ્રિય છે એમ સ્વિકારો. અથવા કોઈ વ્યક્તિ વિશેષમાં એ ગુણનું તારતમ્ય બહુજ છે અને તેવું તમને પણ હો એવી પ્રબળ ઇચ્છા કરો એ બધામાંથી ગમે તે એકાદ પ્રકારે તમે એ ગુણનું ચિંતન કરો તો ચાલશે. પ્રકાર એ બહુ મહત્વની કે અગત્યની વાત નથી. તેમ કરવામાં એ ગુણ પ્રતિ તમારો રસ કેવો છે-તમને એ ગુણના આસ્પદ પ્રત્યે પ્રેમ કેવો વર્તે છે-એ મહત્વની બાબત છે. જેમ જેમ તે તે ગુણ પ્રત્યે તમારો પ્રેમ વધતો જશે, તેમ તેમ તમે અધિક અધિક તે તે મય બનવાના.

કર્મ મિમાંસા.

૨૩

હમારી લલામણુ છે કે તમે જરૂર એકવાર આ યુક્તિ તમારા પોતાના સં-
બંધમાં અજમાવી જુઓ. તમને અવશ્ય પ્રતીતિ થશે કે “ વિચાર ચારિત્રનું નિયા-
મક છે. ” ઘણા મનુષ્યોએ પોતાના દુષણો આ યુક્તિનું અવલંબન લઈ નિવાર્યા
છે. અને જ્ઞાનીજનો તરફથી સર્વ મનુષ્યો પ્રત્યે એજ સલાહ અનંતયુગોથી અપા-
તી ચાલી આવે છે. કેમકે તેઓ અનુભવથી જાણે છે કે અત્યારના દુષણો એ ગત-
કાળના વિચારના પરિપાકરૂપે છે અને વર્તમાન વિચારથી તેમાં મરજી પડે તેવો
ફેરફાર થઈ શકવા યોગ્ય છે. જેમ એક શસ્ત્ર સામે બીજું પ્રબળ શસ્ત્ર અથકાવવાથી
પ્રથમનું શસ્ત્ર નાશ પામે છે, તેજ પ્રમાણે પૂર્વના બંધાયેલા વિચારોથી જે અયોગ્ય મનો
પરિણામરૂપી કર્મ તમારા હૃદય-દેશમાં વસેલું હોય છે તેને હાંકી કાઢવા માટે તેના-
થી વિરોધી પ્રબળ મનોપરિણામને તેની સામે પ્રેરી તેનો વિનાશ કરી શકાય છે,
એ તદ્દન ખુદ્દી અને સર્વથી સમજી શકાય તેવી વાત છે, છતાં કેટલા થોડા મનુ-
ષ્યોને એ સાદા પરંતુ અમોઘ નિયમમાં વિશ્વાસ છે. જૈન શાસ્ત્રકારોએ કર્મના
સંક્રમણ સંબંધી જે ઉદ્દેશ કર્યો છે, તે આ મહાન નિયમને ઉદ્દેશીનેજ કર્યો છે.
તેઓ જાણતા હતા કે એક અનિષ્ટ ચારિત્રઅંશને અમુક ભાવના કે વિચારો દ્વારા
પલટાવી તેને ધાર્યા મુજબ બનાવી શકાય છે. પરંતુ આજે આપણે એ કર્મના ભેદ
અને ભંગબળ મુખપાઠ કરી કડકડાટ બોલી જઈએ છીએ, છતાં તેને આપણા
પોતાના ચારિત્ર દુષણ ઉપયોગ કરવાનું કોઈ વાર ભાગ્યેજ વિચારીએ છીએ. કર્મ-
ગ્રંથમાં અને અન્ય તેવાજ ગ્રંથોમાં વર્ણવેલી અનેક બાબતો બહુજ વ્યવહાર અને
નિત્ય ઉપયોગમાં આવી શકે તેવી કાર્યકર છે. નહીં કે માત્ર સંભાવનાઓ
(theory) રૂપે અને ખુદ્દિમાનોના ખુદ્દિના સ્મરણ ચિન્હ તરીકે છે. પરંતુ આજે
આપણા કમનસીબે તેઓ ઉલટા ભારરૂપ થઈ પડ્યા છે. કેમકે કાંઈ પણ ઉપયોગી
થવાને બદલે તેઓ ઉલટો, આ લીધણી જીવન કલહના દુઃખમય યુગમાં આપણા
મગજ ઉપર બોલે વધારે છે. જેમ કસ્તુરી તેના ઉત્પાદક મૃગને કાંઈજ કામ આ-
વતી નથી, તેમ કર્મગ્રંથના અમુલ્ય રહસ્યો (તેનો ઉપયોગ નહીં કરવાથી) આપ-
ણને આ કાળે કાંઈજ કામના થઈ પડતા નથી, એ ખરેખર આપણું કમનસીબ
સૂચવનાર છે, પરંતુ હવે મૂળ વાતઉપર આવીએ.

ઉપરોક્ત નિયમને આપણા પોતાના સંબંધે પ્રવર્તાવવાથી ભૂતકાળના કર્મો
જે અનિષ્ટ ચારિત્રરૂપે પરિપાક પામ્યા હોય છે તેને દૂર કરી શકાય છે. નિર્જનતાને
સ્થાને સખળતાનું અધિષ્ઠાન કરી શકાય છે. કહીએ જેમ એક પછી એક ઈંટ મુકી-
ને આખી દીવાલ રચે છે, તેમ આપણે પણ એક પછી એક ઉત્તમ લક્ષણ આપણા
આત્મબંધારણમાં દાખલ કરી અખીલતા મેળવી શકીએ છીએ. આ નિયમ એટલી

૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બધી અમોઘતા પૂર્વક કામ કરે છે કે તેને સ્હેજ પણ અમલમાં મુકતા પ્રયત્નના પ્રમાણમાં ન્યુનાધિક ફળ જરૂર તુર્તજ જણાવ્યા વિના રહેતો નથી. અમે ઉપર કહ્યું તેમ હમેશ પાંચજ મીનીટ પ્રયત્ન કરી ખાત્રી કરો અને પછી તમને એમ લાન થશે કે તમે એક મહાન રહસ્ય ઉપલબ્ધ કર્યું છે. એક અદ્ભુત સામર્થ્યનું પ્રલવસ્થાન જોણી કાઢવાનું તમને લાન રહેશે. ચારિત્રમાં કયો અંશ રાખવો અને કયો ખાતલ કરવો એ સંબંધમાં પછી તમે શુલામ નહીં પણ સ્વામી બનવાના. તમને જણાશે કે તમે મરણ પડે તેવા બનવા શક્તિમાન છો. એક અધમાધમ નર પિશાચ બનવું અથવા સર્વકલ્યાણકર મહા-યોગી બનવું, એ પસંદગી તમારા પોતાના આધિનમાં રહેશે. ગમે તેવા ઉત્તમ ચારિત્રશીલ બનવાને પછી તમને ફક્ત પ્રયત્ન અને સમયની અપેક્ષા રહેવાની અને શ્રદ્ધા થયા પછી પ્રયત્નનાં શ્રમ જણાતો નથી. તેમજ સમયના વહેવામાં કંટાળો પણ અનુભવાતો નથી. ઉલટો તેમાં નિત્ય નવો આનંદ આવતો અનુભવાય છે. એક લાખ રૂપિયા લેગા કરવા ઈચ્છનારને જેમ નિત્ય સો સો રૂપિયા કમાવાથી એવો કંટાળો નથીજ આવતો કે આમ સો સો રૂપિયા ક્યારે પુરા થવાના, તેજ પ્રકારે નિત્ય પ્રતિ ઈષ્ટ ચારિત્રમાં થોડો અંશ ઉમેરનારને પણ “ મોડાપણા ” ને લીધે કંટાળો આવતો નથી. એ મનુષ્ય નહીં પણ દેવ છે કે જેનામાં ઉપરોક્ત નિયમ સમયે દૃઢ શ્રદ્ધા છે, પ્રયત્ન માટે શક્તિ છે, અને સમય વિતતા સુધી રાહ જોવાનું ધૈર્ય છે.

અનેક મનુષ્યો આજો દીવસ ક્યારે કર્યા કરે છે “ હું સારો બનવા નીતિમાન બનવા ધર્મિષ્ઠ બનવા બહુ ઈચ્છુ છું, પણ મારા નસીબમાં તેવા બનવાનું લખાયું નથી.” એક રીતે તે લલા માણસની વાત ખરી છે. તેનું વર્તમાન ચારિત્ર બંધારણ જોતાં, તે અત્યારે જેવો છે તે કરતાં બીજી રીતે હોઈ શકેજ નહીં. કેમકે મનુષ્યનું બાહ્ય વર્તન કે ચારિત્ર એ તેની આંતર સામગ્રીનોજ બહિર્ભાવ માત્ર છે. તેનું આંતર બંધારણ જેવા પ્રકારનું હોય તેથી બીજી રીતનો તે બહાર કેવી રીતે જણાઈ શકે ? અલબત્ત ઢોંગથી, કપટથી, પ્રતારણથી, છળથી માણસ આંતરમાં હોય તેથી બીજા પ્રકારનો દેખાવ કરવા ઘણીવાર વિજયી નીવડે છે, પરંતુ જેમ નાટકની રંગભૂમિ ઉપર રમણીનો પોશાક ધારણ કરી સ્ત્રીને યોગ્ય અભિનય કરનાર પુરૂષનું પુરૂષત્વ ખરા અને અનુભવી પ્રેક્ષકથી ઢાંકયુ રહેતું નથી તેમ મનુષ્ય આંતરથી ખરે-ખર કેવો છે તે ખરા અને પાકા અવલોકનકારથી છુપ્યો રહેતો નથી. જેમ નાટકની રંગભૂમિ ઉપર ખાળકો અને અનભિજ્ઞો ભૂલાવામાં પડી બાહ્યાચ્છાદનના પ્રભાવથી પુરૂષને સ્ત્રી માને છે, તેમ સંસારની રંગભૂમિ ઉપર પણ લાલચ અને સ્વાર્થી મનુ-

કર્મભિમાંસા.

૨૫

એ મોહના આવરણથી વેલા બની બાહ્યપરિવેશ અથવા બાહ્ય વર્તનને અંતર સામગ્રીનું સુચક માની લે છે. પરંતુ ખરી વાત તો એ છે કે જેવો મનુષ્ય અંદરથી છે, તેવાજ તે બહાર દેખાય છે. ઉપરોક્ત ફરીયાદ કરનાર પોતાને કર્મની સત્તાને વશ બનેલો માને છે અને તેનાથી કોઈ રીતે નજ છુટી શકાય તેવું તે અંતરથી સ્વીકારી બેઠો હોય છે. આમ હોય એટલે કર્મથી છુટવાનો ઉપાય હોવાનું તે ક્યાંથી માની શકે ? “હું આવોજ છું, મારા કપાલમાં આવાજ હોવાનું વિધિએ નિર્મેલું છે.” આવા નિસાસાને નાખ્યા કરે છે, અને હંમેશા તેવાજ વિચારોથી એ પામર આત્મા પોતાના વર્તમાન આત્મબંધારણને કાયમ અને દ્રઢ કરવા મહેનત અજ્ઞાતપણે કરતોજ હોય છે. તેને ખબર નથી તે આજે જેવો છે તેવો તે ભૂતકાળના વિચારોના પ્રભાવથી બનેલો છે અને આજ જેવા વિચારો તે કરશે તેવો તે ભાવિમાં બનવા યોગ્ય છે.

વિચારનું સામર્થ્ય છે તે એક અદ્ભૂત સર્જન શક્તિ છે તેનામાં અમત્કારિક ઉત્પાદક બળ Creative power રહેલું છે. વેદાન્તીઓ કહે છે કે ઈશ્વરે આ જગત પોતાના વિચારબળથી રચેલું છે. બાઈબલ શરૂઆતમાંજ કહે છે કે ઈશ્વરે એવું ઇચ્છ્યું છે કે જગત પ્રકટો અને તે પ્રકટયું. આ વાત માનવા ન માનવા સાથે અત્યારે આપણે કાંઈજ સંબંધ નથી. પરંતુ એ સર્વ દર્શનકારો વિચારશક્તિમાં બહુજ શ્રદ્ધા ધરાવતા હતા તે એમના કથનોથી સ્પષ્ટ થાય છે. અનંત વિશ્વની ઉત્પત્તિ એક પરમ સત્તાના વિચારથી અથવા સંકલ્પથી થયાનું તેઓ માનતા હતા. તો પછી મનુષ્ય આત્મા જે વાસ્તવમાં સત્તાપણે પરમાત્માજ છે અને એક કાળે તેવો બનવાની જેનામાં યોગ્યતા રહેલી છે, તેના વિચારમાં શું કાંઈજ બળ ન હોય ? જરૂર તેની શ્રદ્ધાના પ્રમાણમાં હોવા યોગ્ય છે. એક પરમ સત્તા પોતાના વિચારબળથી વિશ્વને રચવા શક્તિમાન હોવાનું મનાય છે તો પછી એક મનુષ્ય તેજ સામર્થ્યથી પોતાના ચારિત્રને રચી શકે અને મરણ પ્રમાણે બનાવી શકે તેમાં નવાઈ જેવું શું છે ? આપણે આપણી પોતાની આંતર સૃષ્ટિ આપણા વિચારો વડેજ રચીએ છીએ. આજ સુધી વિચારો વડેજ તે આપણે રચતા આવ્યા છીએ. પરંતુ આજ સુધી તેમ કર્યું અને હવે પછી તેમ કરશું એમાં તફાવત એટલોજ કે આટલી વાત સમજ્યા પછી તમે હવે પછી જે કાંઈ કરવાના તે જ્ઞાતપણે-ઉપયોગ સહિતપણે નિયમની સમજણ પૂર્વક કરવાના અને અત્યાર સુધી ઓધપણે સંજ્ઞાપણે-અજ્ઞાતપણે પશુની માફક કરતા આવેલા હતા. માણસ રસ્તો જાણ્યા પછી અરધો અરધ ચિંતામુકત બને છે. પોતે શું છે, કેવા નિયમને તે આધિન છે, એ નિયમને કેવી રીતે પોતાના સગંધે અમલમાં મુકવાથી પોતાનો ઉત્કર્ષ સાધી શકે તેમ છે, એ જાણ્યા પછી તેનો વિકાસ બહુ ઝડપથી થતો ચાલે છે.

કેવાં બનવું એ આત્માના પોતાનાજ હાથમાં છે. જ્યાંસુધી તે ઉપર જણાવી તેવી ક્યારેક ક્યારે કરે છે ત્યાંસુધી તે પામર અને અજ્ઞાન છે. તેને નિયમની સમજણ મળી હોતી નથી. ચારિત્ર વિષયકકર્મનું બળ ત્યાંસુધીજ છે કે જ્યાંસુધી તેનો ઉપાય હાથમાં આવ્યો નથી. ચારિત્રને ઘડવાની શક્તિ વિચારમાંજ રહેલી છે. વિશ્વમાં જે જે સર્જનશક્તિનો પરિચય છે, તે તે માત્ર વિચાર બળનો છે. એક પરમયોગી અને એક તુચ્છ પામર એ ઉભય પોતાના વિચારના સ્વરૂપભેદથીજ તેવા હોય છે. મનુષ્યો એ શક્તિને જે સમજણ સહીત વાપરતા શીખે તો તેમનામાં જે ઇશત્વનો અંશ છે તે સત્ત્વર અભિવ્યક્તિ પામે એમાં કશીજ શંકા નથી. સર્વ સંસકૃતિનું સભ્યતાનું ફળ ચારિત્રને ઉદ્ભવ બનાવવામાં હોવું જોઈએ, અને ચારિત્ર વિચારો દ્વારાજ ઘડાય છે એ કદીજ ભૂલવું ન જોઈએ.

કર્મના સુબંધમાં એક બીજો મહા નિયમ આ છે. “પ્રત્યેક ઇચ્છા તે ઇચ્છાના વિષયને પ્રાપ્ત કરે છે.” હમે પ્રથમ જે “વિચાર સંબંધી સિદ્ધાંત દર્શાવ્યો તે બુદ્ધિના કાર્યને ઉદ્દેશીને દર્શાવ્યો હતો. એટલેકે વિચાર એ બુદ્ધિજાત છે. તેનું પ્રભવસ્થાન મનુષ્યના મગજમાં છે અને ઇચ્છા છે તે મનુષ્યના હૃદયમાં ઉત્પન્ન થાય છે. પ્રથમનો બુદ્ધિ અંશ એ આત્માની intellectual બાબુ છે અને બીજો Emotional અંશ છે. વિચાર, સંકલ્પ, નિશ્ચય, મનન, ચિંતન એ બુદ્ધિનું કાર્ય છે. ઇચ્છા, જે-આણુ પ્રેમ, મમતા, સ્નેહ, આકર્ષણ એ આદિ હૃદયના ધર્મો છે. એ બન્ને આત્માના બહિર્ભાવમાં સહાયક છે. તે બન્ને એકજ આત્મતત્ત્વના અંશ હોવા છતાં અને ઉભય અંશનો અંશી એકજ હોવા છતાં કાર્યભેદને લીધે તેને બુદ્ધિ ગણવાનો તત્ત્વજ્ઞોએ રિવાજ રાખ્યો છે. પ્રથમ હવે બુદ્ધિ અંશની કર્મસત્તા ઉપર શું અસર છે, તે જણાવ્યું. હવે બીજા અંશ સંબંધી અલ્પ વિવેચન કરીશું.

ઇચ્છા એ સમસ્ત વિશ્વની મહાન પ્રેરક સત્તા છે. જે આણુ લેગા થાય છે, તે પણ તે આણુમાં નિવસતા શક્તિના આકર્ષણવડેજ થાય છે. પદાર્થો એક બીજાને ખેંચે છે તે પણ તે તે પદાર્થગત શક્તિનુંજ કાર્ય છે. રાસાયણિક દ્રવ્યોમાં જે સ્નેહાકર્ષણ અને વિરોધ પ્રતીત થાય છે, તે પણ તે દ્રવ્યગત શક્તિની ઇચ્છાનોજ બહિર્ભાવ છે. ચુંબક લોહ સાથે પ્રીતિ રાખે છે અને પોતાના પ્રભાવક્ષેત્રમાં જ્યાંજ્યાં તે હોય ત્યાંથી તેને ખેંચીને પોતાના આલેષમાં ગ્રહે છે એ સર્વ ઇચ્છાનુંજ કાર્ય છે. આપણામાં જેમ રાગ અને દ્વેષ, પ્રેમ અને તીરસ્કાર, સ્નેહ અને અનાદર છે, તેમ બીજામાં પણ તે બીજક રૂપે હોય છે અને ત્યાં, એ મીલન વીખરણ, લેગા થવું, છુટા થવું, એ રૂપે હોય છે. કુદરતના સર્વ પ્રદેશમાં એ શક્તિના પ્રવર્તનનો પરિચય આપણને મળે છે ઇચ્છા (desire) અને સંકલ્પબળ (will) માં ભેદ એટલોજ છે કે ઇચ્છા

કર્મભિમાંસા.

૨૭

એ બહારના પદાર્થો પ્રત્યેના આકર્ષણમાં મુગ્ધ બને છે, તે કાંઈ શુભાશુભ કે યોગ્યા-યોગ્યનો વિવેક કરી શકતું નથી, ત્યારે સંકલ્પ એકત્રીત અનુભવના બળથી યોગ્યા-યોગ્યનો નિર્ણય કરી શ્રેયના રસ્તે દોરાય છે. એક સખળ ચાંદ્રિતવાન મનુષ્યને નિર્ભળ આમરની વચ્ચે તક્ષાવત એટલોજ છેકે એ નિર્ભળ આત્મા સહજ પ્રલોભનથી પોતાનો ધારેલો માર્ગ ત્યજી દઈ બાહ્યકર્ષણથી દોરાય છે, ત્યારે સખળ આત્મા પોતાનો આંતરિક અનુભવ અને વિવેક જે માર્ગ દર્શાવે ત્યાં આગ્રહ પૂર્વક ગતિ કરે છે. નિર્ભળ મનુષ્ય ઉપર તમે ચોક્કસ કામ માટે કાંઈ આધાર રાખી શકોજ નહીં અને તેમાં પણ જે કામમાં પ્રલોભનો અને બાહ્યકર્ષણો સવિશેષ હોય, ત્યાં તો તે માણસ નકામોજ છે. એથી ઉલટું સખળ સંકલ્પવાન મનુષ્ય ગમે તેવા પ્રબળ નિમિત્તોની મધ્યમાં એક સરખો દૃઢ રહે છે અને ન્યાયના પથથી લેશ પણ વિચલીત કદીજ થતો નથી.

ઈચ્છાના વિષય પ્રતિ આપણું ખેંચાણ રહ્યાજ કરતું હોય છે. ઈચ્છા એ ઈચ્છકને અને ઈચ્છાના વિષયને લેગા કરી દે છે. તમે જે જે પદાર્થને મેળવવાની ઈચ્છા કરો છો તે તે પદાર્થ તેને ઈચ્છાના બળથી તમારા તરફ ખેંચતો હોય છે. આ જીવનમાં પ્રત્યેક મનુષ્યને એવો અનુભવ થયાજ કરતો હોય છે કે તેની અનેક મુશ્કેલી પાર પડે છે. દાખલા તરીકે તેને અમુક દેશમાં જવાની ઈચ્છા રહ્યા કરતી હોય તો ત્યાં જવાની તક તેને વહેલી મોડી મળેજ છે. અમુક પુસ્તકોની, જ્ઞાનની, પૈસાની, કીર્તિની આદિ અનેક ઈચ્છાઓ ઈચ્છા કરનાર અને ઈચ્છાના વિષયનો સંયોગ સાધી આપે છે. એ સર્વના અનુભવની વાત છે. પ્રબળ ઈચ્છા ન હોય ત્યાંથી તકો આપણી સમીપ લાવે છે. પદાર્થોને આપણી સમક્ષ લાવે છે અથવા આપણને જ્યાં એ પદાર્થો હોય ત્યાં ઘસડી જાય છે. પ્રત્યેક પ્રાણીના હૃદયક્ષેત્ર ઉપર ઈચ્છાક્રી કલ્પવૃક્ષ રહેલું છે અને તે સંકલ્પ પ્રમાણે કૃષ્ણ આખ્યા વિના કદીજ રહેતું નથી. ગમે તેવી મોટી અને સદૃઢ ઈચ્છા પણ તેના યોગ્ય ફળને પ્રગટાવ્યા વીના રહેતીજ નથી. પ્રત્યેક ઈચ્છા અમુક જાતના કર્મો પ્રગટાવેજ છે અને એ કર્મના પરિપાકે આત્માને તે ફળ મળેજ છે. આ નિયમ કર્મના બંધાવામાં અને વિખરાઈ જવામાં સર્વ કરતાં ઉપયોગી સ્થાન રોકે છે. આથી એના વિવેચનની અધિક અગત્ય રહે છે. આપણી જૈન પરિભાષામાં આ કર્મને મોહનીકર્મના નામથી સંબોધેલું છે, પરંતુ એના કાર્ય સંબંધે હજી આપણામાં બહુ અદ્યક્ષતા રહેલી છે.

આત્મા કેવી ઈચ્છાઓને વશ બની વર્તે છે, તે સંબંધમાં તેણે બહુ ચેતવાનું છે. એક દાખલા તરીકે ધારો કે તમને દ્રવ્યની બહુ ઈચ્છા રહ્યા કરે છે, પુષ્કળ દ્રવ્ય એકત્ર કરી તેનો ઉપલોગ કરવાનું તમને બહુજ મન રહ્યા કરે છે. આવી ઈચ્છા

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ જમાનામાં લાખો મનુષ્યોમાં એકાદ કોઈ વિરલ મનુષ્યનેજ નહીં, બાકી તો પામર જનોની ટોળાબંધ સંખ્યા આવી વાસનાને વશજ હોય છે.

આવી વાસના તમને પણ પીડ્યા કરતી હોય તો તમે અમેરીકાના કરોડાધિપતિઓ તરફ જરા નજર કરો. તેમણે વિપૂલ દ્રવ્યના ઢગલાઓ ખડકી રાખ્યા છે, એનો હવે શું ઉપયોગ કરવો તે પણ તેમને ખબર નથી. તેમને આનંદ આપવાને બદલે એ ધન ઉલટો કંટાળો આપતું હોય છે. અલબત્ત તમારી અત્યારની ધનહિન સ્થિતિ તમને ધનમાં આનંદની કલ્પના ઉપજાવે છે, પરંતુ જેને તે પ્રાપ્ત થયેલું હોય છે એના અંતરમાં પ્રવેશવાનું તમને કલ્પનાબળ હોય તો ક્ષણભર ત્યાં પ્રવેશ કરી જુઓ. અને તમને માલૂમ પડશે કે ત્યાં આનંદ નથી પણ દુઃખ છે. એ લોકોની પૂર્વવાસના અને તે વાસનાને અનુરૂપ ઉદ્દોગવડે તેઓ એવા સંયોગોમાં જત્યા હોય છે કે જ્યાં તેમની દ્રવ્ય બહુલતાની ઇચ્છાનો પૂર્ણ રીતે બહિર્ભાવ થઈ શકે. તેમનો હેતુ પાર પડી શકે તેવી બુદ્ધિશક્તિ પણ તેમણે મેળવી હોય છે, અને એવી પરિસ્થિતિમાં મુકાયા હોય છે કે જ્યાં તેઓ દ્રવ્ય ઉપાર્જન માટેની શક્તિનો ઉપયોગ પૂર્ણ સ્વતંત્રતાપૂર્વક કરી શકતા હોય છે. તેમનું મન ધરાઈ જાય, ત્યાંસુધી તેઓ ધનના ઢગલા ઉપર ઢગલા ખડક્યા કરતા હોય છે. અને આપણને કલ્પના પણ ન થઈ શકે તેટલું દ્રવ્ય એકઠું કરેલું હોય છે, છતાં તેઓની અંતરની દશા ખરી રીતે બહુ અતૃપ્ત અને દુઃખી હોય છે. વાસનાના બળથી આવી મળેલું ધન તેમને કોઈ જીલમગાર રાજાએ શીક્ષાપે કોટે બાંધેલા પથ્થરના વજન જેવું જણાતું હોય છે. તે ધન ગુમ ન થાય તેવી ચિંતા તેમને નિરંતર રહ્યા કરતી હોય છે અને તેને સાચવી રાખવા અખંડ સાવચેતી રાખવી પડે છે. એમના અંતરમાં એમજ રહ્યા કરતું હોય છે કે આથી અમને ખર્ચ સુખ મુદ્દલ મળ્યું નથી, પરંતુ ઉલટા હમે હમારા બંધુ મનુષ્યોથી વિખુટા પડી ગયા છીએ. ધનની વિપૂળતા મનુષ્ય મનુષ્ય વચ્ચે એક બનાવટી ભેદ ઉભો કરે છે; તેઓ ધનની દીવાલમાં પુરાએલા હોવાથી સામાન્ય સ્થિતિના મનુષ્યો સાથે હળીમળી શકતા હોતા નથી. તેઓ બહુ એકમાર્ગી અને સ્વાર્થી બની જાય છે, તેમનો સમય જવો પણ તેમને ભારે થઈ પડે છે. આજ કારણથી તેઓ દારૂ અને રંડીબાજીમાં પડી પોતાનો કંટાળાથી ભરેલો સમય વિતાવે છે. તેઓ ઘણીવાર એમાં અનિષ્ટતા જોઈ શકે છે છતાં એ સિવાય બીજા પ્રકારના ઉત્તમ આનંદો તેઓ મેળવી શકતા નથી, કેમકે તેમણે માત્ર ધનની અને ધનને અંગે રહેલા ઉપલોગની લાલસા રાખેલી હતી. એ પ્રબળ ઇચ્છાવડે બંધાયેલા કર્મનો ઉદય બીજા માણસોને ગમે તેવો સુખકર જણાતો હોય છતાં જરા વિવેકની નજરથી જોવા

કર્મભિમાંસા.

૨૯

જઈએ તો તે અધમતાની ઉંડી ખીણ સિવાય અન્ય કશુંજ નથી. તેમને જીવનની ખરી મીઠાશ મળતી નથી. જીંદગીનો હેતુ સમજતો નથી. તેઓ નિરંતર ચેન વિનાના આરામહિન અને તેઓની આવી સ્થિતિમાંથી ભાગી છુટવા માટે કાંઈને કાંઈ આવેશ ભરેલા પ્રસંગો શોધતા હોય છે. કાંઈક ઉસ્કેરનારી અને ઉત્તેજક પ્રવૃત્તિ ન હોય તો તેમનો વખત જતો નથી; પોતાની વાસ્તવ સ્થિતિના ભાનથી બચવા માટે તેઓ પોતાના મનને ચક્રોળે ચઢેલુંજ રાખે છે. ક્ષણ પછી ઉત્તેજક કે ક્ષોભ ઊપજાવવાવાળા નિમિત્તો વિના રહી શકતા નથી. રાત્રે નાટક ચેટક નાચ તમાશામાં તે પછી દાડની ખરાબીમાં અને સવારથી સાંજ સુધી ખાવાપીવાની અને દોડધામની ધમાલમાં વખત વીતાવતા હોય છે. આ કર્મની કડણાઈ આપણે જોઈ શકતા નથી. આપણી નજરે તેઓ સુખી દેખાય છે કેમકે આપણે પણ હજી અજ્ઞાનના ઘાટા જંગલમાં ભમીએ છીએ, છતાં જ્ઞાનીજનો ધનીકોની એ પામરતા જોઈ બહુ ખેદ પામતા હોય છે.

આવા માણસને જ્યાંસુધી ધન મળ્યું હોય, ત્યાંસુધી તે મેળવવાની પ્રબલ વાસના રહ્યા કરતી હોય છે. અને એ વાસના તેની પાસે અનેક પ્રકારના શુભાશુભ ઉદ્યોગો કરાવે છે. તે અનેકવાર નિરાશ બને છે, વળી વાસનાના ધક્કાથી પાછો સચેત બની ફરીથી પ્રયત્ન આરંભે છે, એમ અનેક ઉથલપાથલોના અંતે અને એકત્ર થયેલી વાસનાના પરિપાક કાળે તે પોતાની ઇચ્છાનો વિષય મેળવે છે. પરંતુ એ સુખ ક્યાંસુધી ચાલે છે ? કદાચ તમે જવાબ આપશો કે જ્યાંસુધી એ ધન ચાલે છે ત્યાંસુધી ! હમે તમારા મતથી બુદ્ધા પડીએ છીએ. હમે કહીએ છીએ કે જ્યાંસુધી તેની નિર્ધન અને સધન અવસ્થાઓનો મુકાબલો તે કરતો હોય છે, ત્યાંસુધીજ તે સુખ ચાલે છે, ત્યાંસુધીજ તે આનંદ મેળવે છે; પરંતુ તે મુકાબલાનું ભાન લાંબો કાળ ચાલતું નથી. પાછો પુનઃ તે પોતાની સધન અવસ્થાને ટેવાઈ જાય છે. અગાઉ જેમ તે નિર્ધનતાને ટેવાયેલો હતો, તેમ તે દ્રવ્યની વિપૂલતાને ટેવાઈ જાય છે, પછી તો જે નિત્યનું છે, તેમાં આનંદ આવતો નથી. રંક લિખારીને ગોળમાં જે ગળપણ અને આનંદ જણાય છે તે હમને કે તમને જણાતો નથી, કારણકે એને આપણે ટેવાઈ ગયા છીએ. ધનીકના સંબંધે પણ તેમજ છે. તેની મળમલની શય્યા અને સુવર્ણથી રસેલા પલંગો તેને અગાઉની જેમ મોહક જણાતા નથી. આપણને સાધારણ પથારીમાં જે સ્વાભાવિકતા ભાસે છે તે કરતાં અધીક તે પામર ધનીકને કાંઈજ અધિક જણાતું નથી. તેની વાસનાએ તેને એકવાર જ્યાં આનંદ મનાવ્યો હતો ત્યાં હવે તેને આનંદ જણાતો નથી. તે હવે પોતાની ભૂલ સમજતા શીખ્યો હોય છે.

(અપૂર્ણ)

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

નીચેના ગ્રંથો અમોને લેટ મળેલા છે જે ઉપકાર સાથે
સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ કદપસૂત્ર મૂળ સાથે ભાષાંતર—આ અપૂર્વ ગ્રંથ જેમાંકે મૂળ સાથે હિંદી ભાષાંતરની યોજના કરેલી છે. તેના અનુવાદક મુનિરાજશ્રી માણુક મુનિ છે. હિંદી ભાષાંતર કરી તે પ્રકટ કરવામાં મેવાડ-મારવાડ પંજાબ બંગાળ વીગેરે દેશના વાચક જૈન બંધુઓને તે જાતની ખોટ પુરી પાડી છે. જે તેના પ્રકાશક સોભાગમલ હરકોવત અજમેરવાળાને ધન્યવાદ ઘટે છે. ભાષાંતર પણ સરલ રીતે થયેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પ્રકાશક પાસેથી મળી શકશે.

૨ વિમલવિનોદ—લેખક એમ. વી. મોક્ષાકર. પ્રકાશક ઝવાહીરલાલ જૈની સીકંદરાખાદવાળા તરફથી અભિપ્રાયાર્થે અમોને લેટ મળેલો છે. આ ગ્રંથમાં સ્વામી દયાનંદ સરસ્વતીએ સત્યાર્થપ્રકાશાદિ ગ્રંથમાં જૈનધર્મની જે નિંદા કરી છે તેના દરેક મુદ્દા ઉપર દલીલથી ચોચ રીતે ઉત્તર આપવામાં આવ્યો છે. અને તેમની પોલ ઉઘાડી પાડી છે. ગ્રંથની સંકલના હિંદીમાં પ્રશ્નોત્તરરૂપે કરેલી હોવાથી માંચનારને આનંદ પડે તેમ છે. કિંમત દશ આના.

શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરિશ્વરજી મહારાજના પરિવાર મંડળના
મુનિરાજેના ચાતુર્માસ.

મુનિરાજશ્રી દોલતવિજયજી મહારાજ આદિ ઠાણું ૨ ઠે. સરદારખજાર પુનાકેમ્પ.
મુનિરાજશ્રી માણુકવિજયજી, મુનિશ્રી માનવિજયજી, મુનિશ્રી નરેદ્રવિજયજી
મુનીશ્રી સંતોષવિજયજી, પાટણ ઠે. મણીયાતીપાડો.
મુનિશ્રી જયવિજયજી મહારાજ, મુનીરાજશ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ વગેરે.
ભામનગર.

સુધારો.

મુનીરાજશ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ, મુનીશ્રી યશોવિજયજી. તળાબ.
મુનીશ્રી કુસુમવિજયજી મહારાજ. ઇંદોર (માલવા)
મુનીશ્રી મોતિવિજયજી મહારાજ, મુનીશ્રી લાવણ્યવિજયજી મુનીશ્રી કીર્તી-
વિજયજી મહારાજ વીગેરે. અમદાવાદ ઠે. રતનપોળ.
મુનીરાજશ્રી લખ્ધીવિજયજી મહારાજ વીગેરે. અમદાવાદ ઠે. પાંજરાપોળ.

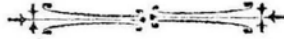
જૈન પ્રજનનું નિહર સ્વતંત્ર અને ઉચ્ચ કોટિનું વાચન પુરૂં
પાડનારું સાપ્તાહિક પત્ર.

—જૈન શાસન— [ગુજરાતી-હિન્દી]

પ્રતિ સુધવારે પ્રાતઃકાલે પ્રકટ થાય છે.

હિંદુસ્થાનના ચારે ભાગોમાં વસતી સમગ્ર જૈન પ્રજાનો અવાજ પ્રકાશમાં લાવનારું, તેમને પ્રગતિમાં મૂકવાને નવાં આન્દોલનો પ્રસારતું, રાજ્યદ્વારમાં તેમના સિધ્ધાંતોની ઘોષણા પહોંચાડનારું, આગેવાનો અને વિદ્વાનોના પ્રમાદને બિડાડનારું અને શ્રાવિકા બહેનોની સુધારણા માટે શ્રમ કરનારું આ એક અદ્વિતીય પત્ર છે. બંધા વિચારો ધરાવનારા જનધુઓમાં માન પામતું જાય છે. તટસ્થ પણે સત્યાસત્ય દાખવે છે. જૈન સમાજની કોમોમાં પેઢેલા સહાઓ માટે કઠક શબ્દોમાં બોલે છે એક સુધરેલી કોમને જેવું જોઈએ તેવું વાજીત્ર જનવાને હરેક તકે પ્રયાસ કરે છે. પોતાના લેખન વિષયોમાં દિવસે દિવસે સુધારા કરે છે. વેપાર અને હુન્નર કળા જે વિષય ખાસ જૈન સમાજનો છે છતાં તેનો જૈન સમાજનાં પત્રોમાં સમૂળગો અભાવજ છે તે અભાવને દુર કરવાને ચિન્તન થાય છે. જૈન ધર્મનાં તત્વ જ્ઞાન અને સત્ય સહસ્યને પ્રકટાવવાને મન્યન કરે છે તેવા આ એક ઉછરતા વાજીત્રને માત્ર એકવાર મંગાવી વાંચી જોવા ભલામણ કરવામાં આવે છે નમુનો મફત મોકલવામાં આવે છે. જૈન સમાજની ચર્ચાઓ અને ધર્મ તથા રીત રીવાજોના વાદગ્રસ્ત પ્રશ્નોને પુરીથી સ્થાન આપવામાં આવે છે પ્રતિ વર્ષે દળદાર પુસ્તક લેટ આપવામાં આવે છે. આ ચાલુ વર્ષમાં “કુસુમશ્રી” નામનું પુસ્તક લેટ તરીકે બહાર પડ્યું છે. વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ અગાઉથી. લેટનાં પુસ્તકના વી. પી. ખર્ચના રૂ. ૦-૩-૦ અલગ. માત્ર એક નમુનો મંગાવીને વાંચી જુઓ.

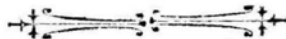
લખો:—અધિપતિ ‘જૈન શાસન’—ભાવનગર.

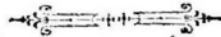
આઠ હજાર શ્લોકનો પ્રથમ ભાગ બહાર પડી ચુક્યો છે.

શ્રી સિદ્ધર્ષિ ગણિ રચિત.

ઉપમિતિ ભવ મપંચા કથા.

(ત્રણ ભાગમાં પત્રાકારે વીશ હજાર શ્લોકનો સાહિત્ય સાગર.)

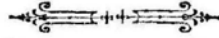
સાગરમાં અનેક પ્રકારનાં રત્નો હોય છે, તેમ આ મહાન ગ્રંથમાં સાહિત્યનાં અંગોપાંગનાં અલંકારો ભરેલાં છે. આ ગ્રંથની પ્રશંસા કરવી તે કસ્તુરીની સુગંધ અને સુવર્ણની કાંતિનાં પ્રશંસા પત્રો મેળવવા શ્રમ સેવવાના સરખું છે. અદ્ભૂત કલ્પના કરવાની પ્રતિભા શક્તિવાળા આ ગ્રંથના વિદ્વાન કર્તાની શૈલી અને કથાના રૂપમાં અદ્ભૂત કલ્પનાને યોજવાનાં સામર્થ્યથી વક્તા અને શ્રોતાઓને અપૂર્વ આનંદ પ્રકટ થાય છે. આવી અમૂલ્ય વાચનાનો પ્રત્યેક સાહિત્યવિલાસી વિદ્વાન મુનિરાજ અને વિદ્વાનશીલ શ્રોતાઓ સહેલાઈથી લાભ લઈ શકે તેટલા માટે તેને ત્રણ ભાગમાં વહેંચી નાંખવામાં આવ્યો છે. પહેલા ભાગમાં ત્રણ પ્રસ્તાવ, બીજા ભાગમાં ચારથી છ પ્રસ્તાવ, અને ત્રીજા ભાગમાં સાતથી આઠ પ્રસ્તાવ સમાવવામાં આવ્યા છે. છુટક ભાગો ખરીદ કરનાર પાસેથી પહેલા, બીજા અને ત્રીજા ભાગના રૂ. ૬-૦-૦, રૂ. ૬-૦-૦, અને

રૂ. ૪-૦-૦ લેવામાં આવશે અને સંપૂર્ણ ગ્રંથ એકી સાથે લેવાથી રૂ. ૧૨-૦-૦ મૂલ્ય પડશે. ગ્રાહકની ઇચ્છા સંપૂર્ણ ગ્રંથ લેવાની મરજી હશે તો પ્રથમ ભાગ સાથેજ ત્રણે ભાગનું મૂલ્ય લેવામાં આવશે. ઉપરનો ગ્રંથ ખરીદનારને નીચેનાં પુસ્તકો પણ મોકલવામાં આવશે.

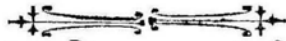
ધર્મદેશના (અમરાતી) કી. રૂ. ૧-૦-૦ પાંચસો પૃષ્ઠોનું ધર્મશિક્ષાનું અપૂર્વ પુસ્તક, પ્રાચીન શ્વેતાંબર અને અર્વાચીન દિગંબર કી. રૂ. ૦-૪-૦ શાણી સુલસા (હીંદી) કી. રૂ. ૦-૪-૦.

સદરહુ બક્ષિસ ઉપરાંત ઉપરના બન્ને ગ્રંથો સાથે ખરીદનાર મુનિમહારાજને ચાતુર્માસના સ્થિરવાસ દરમ્યાન જૈન શાસન પત્ર વિના લવાજમે આપવામાં આવશે.

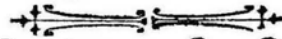
લખો—ધી વિદ્યા વિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—ભાવનગર.

ચાતુર્માસના શાન્તિભર્યા સમય માટે અતિઉપયોગી બક્ષીસો.

જાહેર લાયબ્રેરીઓ, સંસ્થાઓ, જ્ઞાનભંડારો, મુનિ મહારાજઓ અને સર્ખી શૃદ્ધસ્થાનાં પુસ્તકાલયોનાં અમૂલ્ય આભૂષણો.

પંડિતશ્રી હંસરત્નગણિ વિરચિત.

શ્રી રાત્રુંજય માહાત્મ્યમ્.

(ગદ્યાત્મક)

આ મહાન ગ્રંથ પંદર અધિકારમાં વહેંચાયેલો છે. તેમાં દશ હજાર શ્લોકો આપેલા છે, આ ગ્રંથના કર્તાની શૈલી અદ્ભૂત ઘણી પ્રશંસનીય છે. તીર્થરાજની અદ્ભૂત શૈલા તથા તેમનાં દર્શન અને શ્રવણનું મહદ્ પુન્ય, નિવૃત્તિના સમયમાં પ્રાપ્ત કરવા સરખું છે. પંડિતશ્રીએ પ્રત્યેક અધિકારમાં સૃષ્ટિ અને પ્રકૃતિના સૌંદર્યનું અપ્રતિમ વર્ણન કરેલું છે. સંસ્કૃત શુદ્ધ અને સરલ ભાષા શરૂઆતના અભ્યાસીઓને બહુ ઉપયોગી છે, સુંદર જડા એન્ટીક પેપર ઉપર છપાયેલો છે. પર્યુષણના શુભ દિવસોમાં ખાસ વ્યાખ્યાન અને વાચના માટે ઉપયોગી છે. કીંમત રૂ. ૧૦-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ જુદું.

ઉપરનો ગ્રંથ ખરીદનારને બીજાં અપૂર્વ અતિ ઉપયોગી નીચેનાં પુસ્તકો તદ્દન લેટ આપવામાં આવશે.

શાલીભદ્ર ચરીત્ર કી. રૂ. ૧-૦-૦, ચંપકચેડી ચરીત્ર રૂ. ૦-૮-૦, પર્વકથા મૂલ્ય રૂ. ૦-૪-૦. સદરહુ પુસ્તકો પોથી આકારના સુંદર કાગળોમાં છાપેલાં છે, તે પણ સાથે લેટ મોકલવામાં આવશે.

લખો—ધી વિદ્યા વિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—ભાવનગર.

રાજા મહારાજઓના ઇતિહાસોની હકીકતથી ભરપૂર અતિ ઉત્તમ સાહસના અપૂર્વ નમુનારૂપ

દેડ રાજરથાન.

ઇતિહાસોને સંશોધી ભારતવર્ષના દેશી રાજ્યોના રજપુતોના વૃતાંતો ઉપર અજ-

વાળું પાડનાર ટોડ સાહેબનું અતિ માનવંતુ પુસ્તક મોટું સાહસ કરીને પ્રકટ કરવાની પહેલ સૌથી અમારી પ્રથમની છે. ટોડ રાજસ્થાનમાંથી અનેક વસ્તુઓ જાણવાની મળે છે. આ પુસ્તકના નામથી કોઈપણ સુશિક્ષિત જાણણો નથી તેથી તેનું વિશેષ શું વિવેચન કરવું? તેની મુળ કીમત રૂ. ૧૦-૦-૦ રાખવામાં આવી હતી છતાં પર્યુષણ અને આતુર્માસ જેવા પ્રસંગોને અનુસરીને માત્ર રૂ. ૬-૦-૦ ઘટાડેલી કીમત રાખી છે. સુંદર પાકું સોનેરી બાઈડીંગ ઉંચી છપાઈ અને સરસ કાગળો ખરેખર આકર્ષક છે. દરેક લાયબ્રેરીના આભૂષણરૂપ છે. ઉપરનું પુસ્તક ખરીદનારને નીચેનાં પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવશે.

જૈન શુભેચ્છક આદ્યમ જોમાં સાધુ અને શ્રીમંત પુરૂષોના ૩૪ ફોટાઓ છે. કી. રૂ. ૧-૦-૦, કોન્કરન્સનો ભોમીયો જેના અંદર કોન્કરન્સોના રિપોર્ટો છે. કી. રૂ. ૧-૦-૦, દ્રવ્યગુણપર્યાયનો રાસ અર્થસહિત કી. રૂ. ૧-૪-૦, વ્યાખ્યાન સંગ્રહ કી. રૂ. ૧-૪-૦, લવંગલતા કી. રૂ. ૦-૪-૦, કુસુમકુમારી રૂ. ૦-૪-૦, જ્યા રૂ. ૦-૬-૦, આર્ધન-ઈ-અકખરી રૂ. ૦-૮-૦, અને નીતિ દર્પણ રૂ. ૦-૪-૦.

ઉપરનાં પુસ્તકોની બક્ષીસો ઓર્ડર સાથેજ પ્રાપ્તવામાં આવશે. આ યોજના માત્ર આતુર્માસ સુધીનીજ છે માટે સત્વર લખવાની તજવીજ કરવી.

માહીક-વિદ્યાવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—ભાવનગર.

અત્યાર સુધીમાં બહાર નહીં પડેલા અને દરેકે દરેક શ્રદ્ધસ્થોએ અને ભંડારોના વ્યવસ્થાપકોએ સંઘરી રાખવા લાયક.

શ્રી ઉદયપ્રભદેવસૂરિ કૃત

શ્રી આરંભસિદ્ધિ સટીક.

[જૈન જ્યોતિષનો અપૂર્વ ગ્રંથ]

આ ગ્રંથના કર્તા ઉદયપ્રભદેવસૂરિ વસ્તુપાળ મંત્રીના સમયમાં થયેલા છે. તે સમયમાં જ્યોતિષના વિષયમાં ભિન્ન ભિન્ન ગ્રંથો હોવાથી હરકોઈ એક વિષયના મૂહુર્તાદિક જેવા માટે વિદ્વાનોને અનેક ગ્રંથો જોવા જાણવાની અપેક્ષા રહેતી હતી. તે જોઈને ઉક્ત સૂરીશ્વરે જિજ્ઞાસુઓના ઉપકારને માટે “સર્વ પદં હસ્તિપદે નિમગ્ન” એ ન્યાય પ્રમાણે સર્વ વિષયોનો સંગ્રહ આ એકજ ગ્રંથમાં કર્યો છે. એટલે કે આ ગ્રંથમાં—તિથિ ૧, વાર ૨, નક્ષત્ર ૩, યોગ ૪, રાશિ ૫, ગોચર ૬, કાર્ય ૭, ગમન (પ્રયાણ) ૮, વસ્તુ ૯, વિવાહ ૧૦ અને મિશ્ર ૧૧ આ અગ્યાર દ્વાર [વિષયો] લીધા છે. દરેક વિષય સાંગોપાંગ કહેલા હોવાથી કોઈપણ વિષય માટે ગ્રંથાન્તરના અવલોકનની જરૂર રહેતી નથી.

આ ગ્રંથ ઉપર વાચનાચાર્ય શ્રીહેમદ્ સ ગણિએ ટીકા કરેલી છે. તેમાં મૂળ ગ્રંથનું સ્પષ્ટ સ્પષ્ટીકરણ કરવા ઉપરાંત તે તે સ્થળે સ્વમત તથા અન્ય મતના પ્રાચીન જ્યોતિષ ગ્રંથોની સાક્ષી આપી દરેક વિષયો સુદ્રઢ કર્યા છે. તેમજ મૂળ ગ્રંથની અપૂર્ણતા પણ સ્વપર ગ્રંથોના પાઠો લખીને પૂર્ણ કરી છે. અર્થાત આ એકજ ગ્રંથ ઐહિક તથા પારલૌકિક સર્વ શુભ કાર્યો માટે અતિ ઉપયોગી છે. તેથી અમોએ આ ગ્રંથ છપાવી પ્રગટ કરવાનું ઉચિત ધ્યાનું છે.

આ ગ્રંથ છપાઈને પર્યુષણ સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થશે, તેથી આગળથી ગ્રાહક થનારે પોતાનું નામ ઠેકાણું વિગેરે રીતસર ભરીને અમારા પર મોકલવું. અગાઉના ગ્રાહકની સંખ્યા જેટલીજ નકલો છપાવવામાં આવે છે. આવા ગ્રંથો વારંવાર છપાતા નથી, તથા તેની નકલો પણ કાવ્ય ચરિત્રાદિકની જેમ વધારે છપાતી નથી, તેથી જિજ્ઞાસુઓએ પ્રથમથીજ ગ્રાહક થવું શ્રેષ્ઠ છે. આ ગ્રંથ લગભગ ૩૦ ફારમનો થશે તેમાં સ્પષ્ટતાને માટે તે તે સ્થળે મૂળ ગ્રંથમાં લખેલાં યત્રો પણ લેવામાં આવ્યા છે.

આગળથી આહુક થનારને આ ગ્રંથ રૂ. ૩૮૮ પાછળથી રૂ. ૫ ની કીંમતે મળશે.
પોષ્ટ અર્થે લિન્ન સમજવું વધારે ખુલાસા માટે નીચેને સિરનામે પત્ર વ્યવહાર
કરવો. હતિશમ્.

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું:—

શાહ પુરૂષોત્તમદાસ ગીગાભાઈ,

અધિપતિ જૈન શાસન-મ/વન/૨.

તૈયાર છે !!!

તૈયાર છે !!!

જૈન શાસન ઑફીસથી પ્રગટ થયેલાં તેમજ મળતાં પુસ્તકો.

ટે. રાધનપુરી બજાર-ભાવનગર-કાઠિયાવાડ.

શાસ્ત્રી ટાઈપમાં.

પુસ્તકોનાં નામ.

કીંમત.

- ૧ દેવસી-ટાઈ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર ૦-૨-૦
- ૨ સ્ત્રોત્ર રત્નાકર (જેની અંદર
૧૪ સ્તોત્ર છે.) ... ૦-૪-૦
- ૩ સ્નાત્રપૂજા (આત્મારામજી
મહારાજ કૃત) ૦-૧-૦
- ૪ વિશ્વસ્થાનકની પૂજા ,, ૦-૧-૦
- ૫ અષ્ટ પ્રકારી પૂજા,, ૦-૧-૦
- ૬ સત્તર મેદી પૂજા.... ,, ૦-૧-૦
- ૭ નવ પદ્મીની પૂજા ,, ૦-૧-૦
- ૮ પૂજા સંગ્રહ.... ,, ૦-૨-૦
- ૯ સુધારસ સ્તવન સંગ્રહ. ૦-૪-૦

૧૦ સ્યાદિશબ્દ સમુચ્ચય.... ૦-૧૨-૦

સંસ્કૃત ગ્રંથો વ્યાખ્યાન માટે.

૧૧ શ્રી શત્રુઘ્નય માહાત્મ્ય (પત્રાકારે)

પંડિત શ્રી હંસરત્નસૂરિ વિરચિત ૧૦-૦-૦

૧૨ ચમ્પક શ્રેષ્ઠી કથાનકમ્(પત્રાકારે) ૦-૮-૦

૧૩ પર્વ કથા સંગ્રહ ૦-૪-૦

૧૪ તપાવલી ૦-૫-૦

૧૫ શ્રી શાહીમદ્ર ચરિત્ર ૧-૦-૦

હવે પછી બહાર પડનાર પત્રાકારે

કથાના ગ્રંથો.

ઋષી મંડલ કથા સ્યાદ્વાદમજ્જરી

પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણસાગરની ગદ્ય-ઉપદેશ-

માઠાવૃત્તિ-ઉપમિતીભવપ્રપંચા કથા ચૌદ

ભાગ એકી સાથે.

ગુજરાતી ગ્રંથો

૧૬ જૈન શુભેચ્છક આલ્પભ (જેની
અંદર મુનિમહારાજઓ તેમ-
જ કોન્દર-સના હિતચિંતકોના
૩૪ શ્લોકો છે. } રૂ. ૧

૧૭ કોન્દર-સનો લોમીયો (જેની
અંદર ચાર કોન્દર-સના રીપો-
ટો તેમજ ત્રણાચળ ઉપર
આવતા યાત્રાગુઓને ઉપ-
યોગી બાબતોથી ભરપુર } રૂ. ૧

૧૮ અનાનુ પૂર્વી.... ૦-૦-૬

૧૯ મૌન એકદશીનું ગણણું ૦-૦-૬

૨૦ સામાયક સૂત્રાર્થ ૦-૦-૬

૨૧ દ્રવ્યશુભ્યર્થિનો રાસ અર્થ

સહિત ૧-૪-૦

૨૨ વ્યાખ્યાનસંગ્રહ (લેખક વક્તા

ચારિત્રવિજયજી).... ૧-૪-૦

વાર્તા અને ઐતિહાસીક પુસ્તકો.

૨૩ ટોડરાજસ્થાન (બે ભાગ

સંપૂર્ણ સુન્દર બાઈ-ડીગથી } રૂ. ૪

ભરપુર) ઘટાડેલીકિંમત }

૨૪ લવંગલતા (વાર્તા રૂપે) ૦-૪-૦

૨૫ કુસુમ કુમારી (") ૦-૪-૦

૨૬ જ્યા (") ૦-૬-૦

૨૭ આઈન-ઈ-અકબરી. ૦-૮-૦

૨૮ નીતી દર્પણ ટપાલ સહિત ૦-૪-૦

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું—જૈન શાસન ઑફીસ-ભાવનગર.

શ્રી શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ. (ભાષાંતર)

શ્રાવકતા વિશેષ ધર્મના કારણરૂપ અને ઉચ્ચ ગૃહસ્થ ધર્મ (શ્રાવકતા સામાન્ય ધર્મ) નું શુદ્ધ સ્વરૂપ બતાવનારો, મોક્ષમહેતુના પ્રથમ સોપાનરૂપ, જયશ્રીની સિદ્ધિને આપનાર આ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. જેથી આવો શ્રાવકોપયોગી કોઈપણ ગ્રંથ અત્યારસુધીમાં પ્રગટ થયો નથી. સરલ, સુબોધક વિવેચન અને અનેક કથાઓ સહિત શ્રીમદ્ જિનમંડનગણી મહારાજની કૃતિની આ એક સુંદર અને અત્યુત્તમ રચના છે, જેનું સરળ અને શુદ્ધ ભાષાંતર પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે કરેલ છે. જૈન તરીકે દાવો ધરાવનાર કે શ્રાવક ધર્મના ઇચ્છક કોઈપણ વ્યક્તિના ઘરમાં આ ગ્રંથ કે જે શ્રાવક ધર્મની ઉચ્ચ શૈલીને જણાવનારો છે તે અવશ્ય હોવાજ નોંધાવ્યો. તે ખરેખર ઉપયોગી નોંધ ગ્રંથ જાપાતાના દરમ્યાન ઉપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ વીરવિજયજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી પ્રેમવિજયજીના નેક અભિપ્રાયથી અત્રેની જૈન ઓર્ડીંગ તેમજ જૈન નાઈટ ક્લસના વિદ્યાર્થીઓને ધાર્મિક અભ્યાસની શરૂઆત તરીકે આ ગ્રંથ ચલાવવાની ખાસ યોજના થયેલી છે તેજ તેની ઉપયોગીતા પૂરતો પુરાવો છે, તે બાબતમાં વધારે કાંઈપણ ન લખતાં તે સાદાંત ખાસ વાંચી જવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

ઉંચા ગ્લેજ કાગળો ઉપર, ચાર જુદી જુદી ગતના સુંદર ટાઇપોથી જાપાની સુંદર બાઇન્ડિંગથી તેને અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. રોયલ આઈપેથ પાંચીશ ફારમનો સુમારે ૩૦૦ પાનાનો દલદાર ગ્રંથ. કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ રાખી છે પોસ્ટેજ જુદું. ઘણી નકલોના અંગાઉથી આહવા થયા છે.

લખો—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા. ભાવનગર.

સમાનું જ્ઞાનોક્કાર ખાતું છપાતા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી—સંસ્કૃત મૂળ અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ “સત્તરીય કાણુ સતીક” શા. ચુતીલાલ ખુમચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨ “સિદ્ધ પ્રાભુત સતીક” પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની બીજી સ્ત્રીના સ્મરણાર્થે.
હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી.
- ૩ “રત્નશેખરી કથા” શા. હીરાચંદ ગહેલચંદની દીકરી બેન પશીખાઈ પાટણવાળા ત.
- ૪ “દાનપ્રદીપ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુલભજી ધરમશી પોરબંદરવાળા ત.
- ૫ “શ્રી મહાવીર ચરિત્ર” શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરબંદર-
શ્રી નેમિચંદ્રસરિ કૃત. વાળા તરફથી શા. મુળજી ધરમશીના સ્મરણાર્થે.
- ૬ “સંબોધ સિતરી સતીક” શા. કલ્યાણજી ખુશાલ વેરાવળવાળા તરફથી.
- ૭ “પટ્ટસ્થાનક પ્ર-સતીક” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી બાઇ રળીયાતખાઈ માંગ-
રોળવાળા તરફથી.
- ૮ “બંધહેતુદય ત્રિભંગી સતીક” શા. દુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૯ “સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૧૦ “ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૧૧ “પ્રતિક્રમણ ગર્ભ હેતુ” શા. ચનસુખભાઈ લલ્લુભાઈ પેથાપુરવાળા તરફથી.
- ૧૨ “સંસ્તારક પ્રકીર્ણ સતીક” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૩ “શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણ સતીક” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૪ “પ્રાચીન ચાર કર્મગ્રંથ ટીકા સાથે” શેઠ પ્રેમચંદ ઝવેરચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૧૫ “ધર્મપારક્ષા શ્રીજિનમંડનગણી કૃત” બે શ્રાવકઓ તરફથી.
- ૧૬ “સમાચારી સતીક શ્રીમદ્ ચ- શા. લલુભાઈ ખુમચંદની વિધવા બાઇ મેતાબાઈ પાટણ-
વિજયજી ઉપાધ્યાયજી કૃત” વાળા તરફથી.

- ૧૭ “પંચનિર્ગંથી સાવચૂરિ” ૧૮ “પર્યંત આરાધના સાવચૂરિ”
 ૧૯ “પ્રજાપતા તૃતીયપદ સંગ્રહણી સાવચૂરિ” ૨૦ “અધોદયસત્તા અકરણ સાવચૂરિ”
 ૨૧ “પંચસંગ્રહ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
 ૨૨ “શ્રાદ્ધરિધિ” શેઠ જીવજીભાઈ જેઠાંદ ગોધાવાળા. ”
 ૨૩ “વૃદ્ધર્શન સમુચ્ચય”
 ૨૪ “ઉત્તરાધ્યયન મુત્ર શ્રીમદ્ આણુ સાહેબ ચુનીલાલજી પન્નાલાલજી મુંબઈવાળા તરફથી.
 ભાવવિજયજીગણી કૃત ટીકા.
 ૨૫ “બૃહત્ સંઘયણી શ્રી જિનભદ્રગણી ક્ષમાશ્રમણકૃત” એક સભા તરફથી.
 ૨૬ “કુમારનાથ મહાકાવ્ય” શા. મગનચંદ ઉમેદચંદની વિધવા આઈ ચંદન પાટણુ તં
 ૨૭ “લેવસમાસ ટીકા” શેઠ અમૃતલાલ જગનલાલ ભાવનગરવાળા તરફથી.
 ૨૮ “કુવલયમાલા” (સંસ્કૃત)
 ૨૯ શ્રી વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર (મૂળ) પાટણુ નિવાસી જેન રક્ષમણી તરફથી.

હાલમાં નવા ગ્રંથોની થયેલી યોજના.

(જેની છપાવવાની શરૂઆત થઈ ચુકી છે.)

- ૩૦ વિજ્ઞપ્તિ ત્રિવેણિ. (વિસ્તૃત ઐતિહાસિક પ્રસ્તાવના સાથે.)
 ૩૧ પ્રાચિન જૈન લેખ સંગ્રહ. (વિસ્તારયુક્ત ટિપ્પણી અને ઉપોદ્ધાત સાથે.)
 ૩૨ વિજ્ઞપ્તિ સંગ્રહ.
 ૩૩ વિજયદેવ મહાત્મ્ય. (જે ભાગમાં ભાષાંતર વિગેરે ઉપયોગી માહેતી સાથે)
 ૩૪ કૃપારસ કોષ. ૩૫ કરુણાવજ્રાયુધ નાટક.
 ૩૬ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ. (જૈન ઇતિહાસનાં અંગભૂત સાધનો.)
 ૩૭ જૈન ઐતેહાસિક રાસ સંગ્રહ. ૩૮ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. વાઈ મળીવાઈ
 જામનગરવાળા તરફથી.

નીચેના ગ્રંથોની યોજના કરવામાં આવે છે.

- ૩૯ શ્રી ગણધર સાર્વજનિક લઘુ ટીકા.
 ૪૦ શ્રી નયોપદેશ. (શ્રીમદ્ યશોવિજયજી કૃત ન્યાયનો અપૂર્વ ગ્રંથ.)
 ૪૧ કલ્પમુત્ર કીરણાવલી. (શ્રીમદ્ ધર્મસાગરજી ઉપાધ્યાયજી કૃત.)

“ ભાષાંતરના ગ્રંથો. ”

(નવા)

- ૪૨ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૈમુદિ (ભાષાંતર) વિવિધ કથાઓ :સહિત શ્રી પાઠીયાપરવાળા શાહ
 રણછોડદાસ ભાઈચંદ તરફથી.
 ૪૩ નિગોદછત્રીશિ. ૪૪ પુદ્ગલછત્રીશિ. ૪૫ પરમાણુ ખંડ છત્રીશિ
 ૪૬ અધ્યાત્મ મત પરિક્ષા.

આ માસમાં દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ ફેટોગ્રાફર પરબુદાસ રામજીભાઈ પદમશી રેં ભાવનગર ખીં વં લાઈફ મેમ્બર.
 ૨ શા. મોતીચંદ હેમરાજ રેં જામનગર. ખીં વં લાઈફ મેમ્બર.
 ૩ ટીમાણીયા રણછોડદાસ દેવકરણુ. રેં મણાર. પેં વં વાર્ષિક મેમ્બર.
 ૪ દેશાઈ નરોત્તમદાસ ખીમચંદ. રેં જોટાદ. ” ”